

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet og lov om anvendelse af Danmarks undergrund¹

(Godkendelse af ændringer og afvikling af rørledningen, krav om effektiv drift, gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse, tilladelse til forundersøgelser for visse rørledningsanlæg, præcisering af miljøvilkår og ændring af klagebestemmelse m.v.)

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2019/1010/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1

UDKAST

§ 1

I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019 foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2019/1010/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, og dele Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafretlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28«

2. I § 1, stk. 3, ændres »og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden« til: »og fører tilsyn med virksomheden, og at denne lov og regler og vilkår udfærdiget i medfør af loven overholdes«

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætteregler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på havområdet. Ministeren kan fastsætte regler om fravigelse af reglerne i de i 1. pkt. nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.«

4. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

UDKAST

»Stk. 6. Aftaler om driften af anlæg omfattet af § 1, stk. 1, eller dele heraf, kan ikke indgås, før ministeren har godkendt disse.«

5. I § 2 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »DONG Oil Pipe A/S« til: »ejeren«.

6. Efter § 2 b indsættes:

»§ 2 c. Ejeren er forpligtet til at sikre, at råolietransportsystemet, jf. § 1, stk. 1 og 2, til enhver tid er indrettet på en måde, så transport- og anlægspligten, jf. § 2, stk. 2, varetages på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

Stk. 2. Lever råolietransportsystemet ikke op til kravene i stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele påbud til ejeren om at foretage ændringer af råolietransportsystemet eller driften heraf, således at pligten i stk. 1 opfyldes.«

7. Efter § 3 c indsættes:

»§ 3 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til at foretage forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg, ændring af eksisterende anlæg eller til at foretage andre undersøgelser af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter omfattet af § 1, stk. 1. Tilladelsen skal angive de områder, den omfatter.

Stk. 2. Funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og af ændringer af eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1 og 2, skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden disse iværksættes. Ministeren kan i forbindelse med godkendelsen fastsætte betingelser og vilkår.

Stk. 3. Når etablering af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet foretages på havområdet, skal disse godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden etableringen, ændringen eller arbejderne må påbegyndes.

Stk. 4. Ved godkendelse efter stk. 1 og 3 kan ministeren fastsætte de miljømæssige betingelser og vilkår knyttet til afgørelsen, der er påkrævede for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Ministeren kan desuden fastsætte andre betingelser og vilkår, herunder vilkår vedrørende udforskning af soklen, udnyttelse af dens naturforekomster, tilsyn med og vedligehold af rørledningen, fjernelse af anlæg, reetablering af havbunden efter afvikling, og hensynet til tredjemænds rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

UDKAST

§ 3 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan kræve, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, der er etableret på havområdet, afvikles, når de pågældende dele er taget ud af drift, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte tidspunktet for afvikling efter stk. 1 efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne.

§ 3 f. Godkendelse efter § 3 d, stk. 1 og 3 af projekter, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkning på lokaliteten under hensyntagen til bevaringsmålsætningerne for denne. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren anser det for nødvendigt, skal vurderingen af virkningerne på lokaliteten indgå i det materiale, der gøres til genstand for høring af offentlighed, myndigheder og organisationer.

Stk. 2. I forbindelse med ansøgninger og vurderinger omfattet af stk. 1 skal ansøgeren meddele alle oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af ansøgningen eller vurderingen. Klima-, energi og forsyningsministeren kan til brug for behandlingen pålægge ansøgeren at indsende oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold.

Stk. 3. Tilladelser eller godkendelser omfattet af stk. 1 kan kun gives, såfremt

1) projektet ikke skader et internationalt beskyttelsesområdes integritet eller

2) væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Er der tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse eller godkendelse til et projekt omfattet af stk. 3, nr. 2, såfremt

1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller

2) andre samfundsmæssige interesser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 5. Tilladelse efter stk. 4, nr. 2, kan først meddeles efter indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen.

Stk. 6. Når tilladelser eller godkendelser meddeles efter stk. 3, nr. 2, eller stk. 4, fastsætter ministeren vilkår om passende nødvendige kompensationsforanstaltninger. Udgifter til kompensationsforanstaltninger dækkes af projektansøgeren. Ministeren underretter Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

§ 3 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren træffer i forbindelse med projekter efter § 3 d, stk. 1 og 3, passende foranstaltninger, herunder ved fastsættelse af vilkår eller meddelelse af påbud eller forbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer (habitatdirektivet).

§ 3 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 3 f, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 3 f, stk. 1, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af § 4 a, stk. 2, og §§ 3 f og 3 g, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.«

8. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af denne lov indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere omfattet af loven.

Stk. 2. Ejeren, brugerne og andre rettighedshavere skal meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for klima-, energi- og forsyningsministerens tilsyn med deres virksomhed efter denne lov. Ministeren kan i forbindelse med tilsynet pålægge ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Stk. 3. Repræsentanter for tilsynet har adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.

UDKAST

§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele forbud og påbud om overholdelse af loven og regler og vilkår fastsat i medfør heraf.«

9. I § 5 a, stk. 3, indsættes efter »§ 1, stk. 2«: »og § 3 d, stk. 1 og 3« og efter »er omfattet af« indsættes: »§ 3 f, § 3 g eller af«.

10. I § 5 a, stk. 5, indsættes efter »§ 1, stk. 2«: »og § 3 d, stk. 1 og 3« og efter »er omfattet af« indsættes: »§ 3 f, § 3 g eller af«.

11. Efter § 5 b indsættes:

»§ 5 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter loven eller
- 2) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. I regler, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne eller vilkår, betingelser, påbud eller forbud fastsat i medfør af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 2

I lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet«.

2. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13.

december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2019/1010/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115«

3. I § 2 indsættes som *stk. 3 og 4*:

»*Stk. 3.* Tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt. kan også meddeles på dansk søterritorium.

Stk. 4. § 4 a gælder også for tilladelser efter stk. 1, 1. pkt.«

4. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til gennemførelse af forundersøgelser med henblik på senere etablering af elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorium.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til gennemførelse af forundersøgelser med henblik på senere etablering af andre infrastruktur anlæg end de i stk. 1 nævnte, på dansk kontinentalsokkelområde, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen til forundersøgelser efter stk. 1 og 2, herunder om de forhold der skal undersøges, om forundersøgelse forløb og tidsrum og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav.

Stk. 4. § 4 a gælder også for tilladelser efter stk. 1 og 2.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge ansøgere af tilladelser efter stk. 1 og 2, at meddele alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen samt for tilsynet med tilladelsen. Ministeren kan herunder pålægge ansøgeren at foretage undersøgelser af nærmere bestemt indhold.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelser efter stk. 1 og 2.«

5. I § 4, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »stk. 1«: », herunder vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger« og i § 4, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter

UDKAST

»og rørledninger,«: »for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet«.

6. I § 4 a, stk. 1, ændres »må antages at kunne påvirke internationale naturbeskyttelsesområder« til: »kan påvirke internationale naturbeskyttelsesområders integritet«.

7. I § 4 d, stk. 1, indsættes efter »tilladelse efter«: »§ 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, og«.

8. I § 4 d, stk. 2, indsættes efter »i medfør af«: »§ 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, og«.

9. I § 4 d, stk. 3, ændres »sagsbehandling vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e«: til: »sagsbehandling, herunder tilsyn, vedrørende §§ 2 a og 3 a-4 c«.

10. I § 4 e, 1. pkt., indsættes efter »Tilsyn med«: »tilladelse efter § 2, stk. 1, 1. pkt. og § 2 a, samt tilsyn med«.

11. I § 6, stk. 1, indsættes efter »§ 2«: », § 2 a«.

12. I § 6 a indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 2, 3 og 5 finder kun anvendelse, hvis de i stk. 1 angivne afgørelser tillige er omfattet af § 4 a.«

§ 3

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019, som ændret senest ved lov nr. 2389 af 14. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 28 a, stk. 1, ændres »må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder«: til: »kan påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområders integritet«.

2. Efter § 28 d indsættes:

»§ 28 e. I tilladelser eller godkendelser efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 3 kan der fastsættes miljømæssige betingelser og vilkår for at undgå, forebygge eller begrænse

og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger.«

3. § 32 a, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver stk. 5 og 6.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tidspunktet for ophævelse af lov nr. 291 af 10. juni 1981 om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og kan herunder fastsætte, at dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Loven finder anvendelse ved behandling af sager efter regler, der ændres eller indsættes ved denne lov, der før lovens ikrafttræden er modtaget, men endnu ikke færdigbehandlet.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 2, nr. 3-10 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. Rørledningsloven
 - 2.2. Kontinentalsokkelloven
 - 2.3. Undergrundsloven
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Rørledningsloven
 - 3.1.1. Etablering af nye anlæg og ændring af eksisterende anlæg
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.1.3 Den foreslåede ordning
 - 3.1.2. Afvikling af anlæg og installationer m.v.

UDKAST

- 3.1.2.1. Gældende ret
- 3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.1.2.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.3. Hensigtsmæssig og effektiv drift
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.3.3. Den foreslåede ordning
- 3.2. Kontinentalsokkeloven
 - 3.2.1. Beskyttelse af Natura 2000-områder og beskyttelse af arter og deres levesteder ved meddelelse af tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.2. Forundersøgelser i forbindelse med etablering og ændringer af rørledningsanlæg og andre infrastrukturanlæg
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.3. Ændring af klagebestemmelse
 - 3.2.3.1. Gældende ret
 - 3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.4. Territorialbestemmelse
 - 3.2.4.1. Gældende ret
 - 3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.4.3. Den foreslåede ordning
- 3.3. Øvrige ændringer
 - 3.3.1. Præcisering af fastsættelse af miljøvilkår i undergrundsloven og kontinentalsokkeloven
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.1.3. Den foreslåede ordning
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Forholdet til internationale forpligtigelser

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at tilpasse lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019 (herefter rørledningsloven) til den nuværende situation i Nordsøen, hvor produktionen af råolie er for nedadgående, og hvor rørledningen samtidig er blevet ældre. Det betyder, at rørledningen må forventes i et vist omfang at skulle tilpasses til det fremtidige behov for transport af råolie og kondensat i form af etablering af nye anlæg eller ændringer af det eksisterende råolietransportsystem blandt andet med henblik på at sikre en hensigtsmæssig og effektiv varetagelse af ejerens transport- og anlægsplicht. Råolietransportsystemet er en samlet betegnelse for både rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, jf. § 1, stk. 1, og separationsanlægget, jf. § 1, stk. 2.

Endelig vil rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter også skulle afvikles på et tidspunkt.

Tilpasningen af loven sker blandt andet ved at lovfæste og præcisere de relevante vilkår, som følger af henholdsvis Energistyrelsens principgodkendelse af 15. januar 1982 og tilladelse til ibrugtagning og drift af det samlede danske råolietransportsystem af 30. april 1984. Lovfæstningen og præciseringen sker for at sikre gennemsigtighed, den nødvendige hjemmel til de kommende afgørelser om transportsystemet, samt for at sikre mulighed for at stille krav angående miljø- og naturmæssige forhold.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal kunne godkende ændringer af rørledningen. Som konsekvens af en sådan bemyndigelse til godkendelse af ændringer af anlægget til transport af råolie og kondensat i Nordsøen foreslås det samtidig, at der fastsættes regler om beskyttelse af internationale beskyttelsesområder og beskyttelse af arter og deres levesteder i overensstemmelse med naturbeskyttelsesdirektiverne, Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (herefter habitatdirektivet) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (herefter fuglebeskyttelsesdirektivet). Derudover foreslås det, at der fastsættes regler i rørledningsloven om ejerens forpligtigelse til at afvikle rørledningen, når den ikke længere er i brug. Videre foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til – efter forhandling

med ejeren og brugerne af rørledningen – at træffe afgørelse om det konkrete tidspunkt for afviklingen af rørledningen efter ophør af drift. Ydermere foreslås det, at ministeren gives adgang til at godkende forundersøgelser og visse andre former for undersøgelser. Endvidere foreslås det, at der indsættes krav om, at råolietransportsystemet drives på en hensigtsmæssig og effektiv måde og at ministeren kan meddele påbud om opfyldelse af pligten. Desuden foreslås der mindre ændringer af loven af mere teknisk karakter som for eksempel ændring af tilsynsbestemmelsen og en ny sanktionsbestemmelse.

Med lovforslaget sikres endvidere korrekt gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne i forhold til tilladelser til udforskning af naturforekomster efter § 2, stk. 1, 1. pkt. i lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse 1189 af 21. september 2018 (herefter kontinentalsokkeloven). Det foreslås endvidere, at tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., kan meddeles på dansk søterritorium, hvilket har den konsekvens, at lovens anvendelsesområde foreslås udvidet. Det foreslås også, at der indsættes en klar hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med rørledningsanlæg (rørledninger og elkabler) på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Derudover foreslås det, at det i loven præciseres, at der kan fastættes vilkår om miljømæssige forhold i afgørelser om nye anlæg eller ændringer på eksisterende anlæg. Lovforslaget indeholder også en ændring af klagebestemmelsen i kontinentalsokkeloven.

Herudover ophæves bestemmelsen om afviklingsplaner i forhold til rørledningen i lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund (herefter undergrundsloven) og bestemmelser om vilkårsfastsættelse præciseres i forhold til miljømæssige forhold.

2. Lovforslagets baggrund

2.1 Rørledningsloven

I 1981 blev rørledningsloven vedtaget af Folketinget. Samme dag blev yderligere to love om Nordsøen vedtaget; undergrundsloven og lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg (herefter lov om visse havanlæg). Samtidig er forslaget til rørledningsloven, L 156 af den 30. januar 1981, en del af grundlaget for aftale af 19. maj 1981 mellem Energiministeren og bevilningshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund. Af aftalens § 8, stk. 1, fremgår, at der forventes gennemført en lov på grundlag af energiministerens forslag til lov om etablering og benyttelse af en rørledning, hvorefter

UDKAST

det statsligt ejede Dansk Olie og Naturgas A/S eller et datterselskab heraf, anlægger og driver en rørledning med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter til transport af råolie og kondensat. Samtidig skal bevillingshaverne og deres partnere lade råolie og kondensat, der i henhold til bevillingen indvindes fra tilslutningspligtige felter, transportere gennem rørledningen, medmindre energiministeren undtager fra denne pligt, jf. aftalens § 8, stk. 2.

Formålet med rørledningsloven er, ved anlæg af en rørledning, at fremskynde og øge indvindingen af råolie og kondensat fra felter i den danske del af Nordsøen og at tilvejebringe en i transport-, samfundsøkonomisk- og miljømæssig henseende fordelagtig ilandføring. Selve etableringen og ibrugtagningen af rørledningen blev godkendt af Energistyrelsen ved forskellige afgørelser med tilhørende vilkår. Rørledningen blev taget i brug den 1. maj 1984.

Rørledningsloven fastsætter en pligt for alle producenter, der indvinder råolie og kondensat på dansk kontinentalsokkelområde i Nordsøen, som er bestemt til raffinering eller afsætning i Danmark, til at tilslutte deres produktionsanlæg til hovedrørledningen eller til en af ejeren anlagt stikledning samt anlægge de installationer og rørledninger, som er nødvendige for tilslutningen. Dette betragtes som en tilslutningspligt. Producenterne, også kaldet brugerne af rørledningen, udgøres i dag primært af rettighedshaverne i DUC (Dansk Undergrunds Consortium), hvilket aktuelt vil sige selskaberne TotalEnergies, Noreco, og Nordsøfonden. Derudover er INEOS også bruger af rørledningen via Lulita-feltet, ligesom norske DNO er bruger via Trym-feltet på norsk sokkel.

Rørledningsloven fastsætter desuden, at ejeren af rørledningen er forpligtet til at transportere råolie og kondensat indvundet på dansk kontinentalsokkel i Nordsøen, som er bestemt til raffinering eller afsætning i Danmark, igennem rørledningen. Dette kaldes transportpligten. Transportpligten medfører videre, at nye brugere skal kunne tilslutte sig råolietransportsystemet også efter en ændring af dette. Transportpligten er derved en betegnelse for ejerens pligt til at opretholde og drive sådanne faciliteter. Rørledningsloven fastsætter desuden, at ejeren er forpligtet til at anlægge de stikledninger til hovedrørledningen, som transportpligten nødvendiggør, for at gøre det muligt for nye brugere at tilslutte sig rørledningen. Dette muliggør således, at ejeren kan opfylde transportpligten for nye brugere og transportere disses råolie og kondensat igennem rørledningen. Dette kaldes anlægspligten. Tilslutningspunktet til hovedrørledningen fastsættes af ejeren af rørledningen.

UDKAST

Ved en ændring af rørledningsloven i 2010 blev det muligt for ejeren af rørledningen at etablere og drive separationsfaciliteter i tilknytning til rørledningen. Formålet med separationsfaciliteterne er at sikre, at den transporterede råolie kan stabiliseres ved en fraseparation af lette kulbrinter i anlæg på land. Et sådant anlæg var nødvendigt, da det forventedes, at råolie med et højt indhold af kondensat, som er lette kulbrinter mellem gas og olie, skulle transporteres fra Hejre-feltet gennem rørledningen til Fredericia.

Det bemærkes, at Hejre-feltet endnu ikke er sat i produktion, hvorfor separationsfaciliteterne endnu ikke er taget i brug.

Brugernes betaling for benyttelsen af rørledningen hviler for nuværende på et såkaldt hvile i sig selv-princip, hvorefter der ikke vil kunne forekomme overskud ved virksomheden.

For så vidt angår separationsvirksomheden betaler brugerne alle omkostninger relateret til driften af faciliteterne fratrukket eventuelle indtægter samt de faktisk afholdte omkostninger til afdrag og forrentning af lån (fremmedkapital) til finansiering af separationsfaciliteterne, forrentning af den egenkapitalbinding, som investeringen i separationsfaciliteterne medfører, og hensættelser til omkostninger til fjernelse af separationsfaciliteterne. Der kan derfor forekomme et mindre afkast af den investerede kapital. Metoden for fastsættelse af tariffen for brug af separationsfaciliteterne fremgår af modellen for transportaftaler, som er godkendt af Energistyrelsen og er offentlig tilgængelig på Danish Oil Pipe A/S' hjemmeside.

Derudover er vilkårene og betalingen for benyttelse af rørledningen også baseret på aftaler mellem brugerne og ejeren.

Med faldende mængder og stigende enhedsomkostninger for transporterede mængder må rørledningen på et tidspunkt forventes at skulle afvikles og eventuelt erstattes af en anden transportform for ilandføring af råolie og kondensat produceret i Nordsøen frem til 2050, hvor produktionen af kulbrinter efter undergrundsloven ophører.

2.2. Kontinentalsokkeloven

Den gældende kontinentalsokkeloven regulerer tilladelse til udforskning af ikke-levende naturforekomster på dansk kontinentalsokkelområde, når udforskningen ikke foretages med henblik på udnyttelse. Reglerne har sin oprindelse i FN's Havretskonvention fra 1982 (The United Nations Convention on the Law of the Sea, herefter Havretskonventionen), som Danmark

UDKAST

ratificerede i 2004, jf. BKI nr. 17 af 21. juli 2005 om bekendtgørelse af De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 tillige med den dertil knyttede aftale af 28. juli 1994 om anvendelse af konventionens kapitel XI Denne type af udforskning kan omfatte aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiverne om naturbeskyttelse. De gældende regler i kontinentalsokkelloven er dog ikke knyttet op på bestemmelserne om naturbeskyttelse. Det er i dag fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i direktiverne.

Kontinentalsokkelloven regulerer endvidere tilladelser til at nedlægge elkabler og rørledninger på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Loven indeholder ingen klar bestemmelse om tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med disse elkabler og rørledninger. Historisk har man anvendt bestemmelsen i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. til at meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg omfattende af kontinentalsokkelovens § 3 a og § 4 for så vidt angår dansk kontinentalsokkelområde. Det vurderes dog mere hensigtsmæssigt og gennemskueligt, at have en særskilt bestemmelse for forundersøgelser, der er knyttet til den senere etablering af rørledningsanlæg.

Historisk har man også anvendt bestemmelsen i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. til at meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med andre typer af infrastrukturprojekter på dansk kontinentalsokkelområde, f.eks. broer. Der vurderes ligeledes hensigtsmæssigt at den foreslåede nye forundersøgelserbestemmelse omfatter forundersøgelser i forbindelse med sådanne anlægsprojekter. Bestemmelsen foreslås dog ikke finde anvendelse, hvis tilladelse til forundersøgelse for det pågældende anlæg er reguleret i anden lovgivning.

Energistyrelsen er endvidere blevet opmærksom på, at en ændring af klagebestemmelsen i kontinentalsokkelloven, jf. lov nr. 1401 af 5. december 2017, fik den uønskede konsekvens, at afgørelser hvor der ikke skal gennemføres en konsekvensvurdering i henhold til habitatdirektivet, også er omfattet af kravene om udvidet klageadgang og stand-still periode på 4 uger. Dette er ikke hensigtsmæssigt og fraviger undergrundslovens klagebestemmelser, hvor hensynet er det samme.

Herudover, blev der i 2017 vedtaget en ny hovedlov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), hvorefter bestem-

melserne om miljøvurdering af konkrete projekter i undergrundsloven, kontinentalsokkeloven, og bekendtgørelse nr. 1419 af 3. december 2015 om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore (den dagældende VVM-bekendtgørelse) blev ophævet, herunder den direkte hjemlen til at fasttætte miljøvilkår på baggrund af en miljøvurderingsproces. De eksisterende vilkårshjemler i undergrundsloven og kontinentalsokkeloven er dog bredt formulerede og vurderes også at omfatte fastsættelse af miljøvilkår. For at undgå fremtidig fortolkningstvivil vurderes det dog hensigtsmæssigt, at præcisere hjemlerne.

2.3. Undergrundsloven

Formålet med undergrundsloven er at sikre en hensigtsmæssig anvendelse og udnyttelse af Danmarks undergrund og af dens naturforekomster. Undergrundsloven regulerer tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer, herunder kulbrinter. Der kan efter loven også gives tilladelse til forundersøgelser med henblik på efterforskning og indvinding af råstoffer med henblik på anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål end indvinding.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Rørledningsloven

3.1.1. Etablering af nye anlæg og ændring af eksisterende anlæg

3.1.1.1. Gældende ret

Der er ingen bestemmelser i rørledningsloven eller anden lovgivning om, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal godkende ændringer af rørledningen i form af nye anlæg, herunder nye anlæg på havområdet, eller ændring af eksisterende anlæg.

Det bemærkes, at ved havområdet forstås dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde.

Det fremgår dog af de generelle vilkår i Energistyrelsens afgørelse af den 1. maj 1984 om tilladelse til ibrugtagning og drift af det samlede danske råolietransportsystem, at DORAS (nuværende Danish Oil Pipe A/S) skal forelægge væsentlige ændringer vedrørende opbygning og transport af råolietransportsystemet for styrelsen til godkendelse. Samtidig fremgår det af vilkår nr. 12 i afgørelsens bilag 1: Vilkår af 1. maj 1984 for ibrugtagning af 508 mm (20") Nordsørrørledningen, tilknyttet det danske råolietransportsy-

UDKAST

stem samt vilkår for overvågning af den efterladte kasserede rørledning mellem ch. 3,5 og ch. 45,5, at såfremt der ønskes foretaget væsentlige ændringer af ledningen og/eller dens anvendelse, skal dette forinden godkendes af Energistyrelsen.

Den ovennævnte afgørelse er én af flere afgørelser, der blev truffet af Energistyrelsen i forbindelse med etableringen og ibrugtagningen af rørledningen i perioden fra 1981 til 1984. Disse afgørelser er truffet med hjemmel i blandt andet rørledningsloven, lov om visse havanlæg, der pr. 21. december 2005 er ændret til offshoresikkerhedsloven, en nu ophævet bekendtgørelse i medfør af kontinentalsokkelloven og statens højhedsret over søterritoriet.

Energistyrelsen fører herudover tilsyn med råolietransportsystemets fiskale målesystem. Den fiskale måling er en beregning af den præcise volumen og kvalitet af den transporterede råolie og kondensat baseret på data indhentet fra en måleenhed.

Der forventes fortsat ført et risikobaseret tilsyn med centrale elementer i det godkendte system. Energistyrelsen forventer til dette formål at benytte sig af ekstern konsulentbistand med den rette faglige ekspertise.

Omkostningerne til ekstern konsulentbistand forbundet med Energistyrelsens godkendelse og tilsyn foreslås at kunne pålægges ejeren af rørledningen som gebyromkostninger forbundet med myndighedernes sagsbehandling. Omkostninger til gebyrer for myndighedernes sagsbehandling kan pålægges tariffen.

Der er to centrale pligter forbundet med driften af råolietransportsystemet, som klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, som er relevant for forståelsen af dette lovforslag; transportpligten og anlægspligten. Transportpligten indebærer, at ejeren af rørledningen er forpligtet til at transportere råolie og kondensat indvundet på dansk kontinentalsokkel i Nordsøen, som er bestemt til raffinering eller afsætning i Danmark, igennem rørledningen. Transportpligten medfører videre, at nye brugere skal kunne tilslutte sig råolietransportsystemet også efter en ændring af dette. Transportpligten er derved en betegnelse for ejerens pligt til at opretholde og drive sådanne faciliteter. Anlægspligten er pligten for ejeren til at anlægge de stikledninger til hovedrørledningen, som transportpligten nødvendiggør, for at gøre det muligt for nye brugere at tilslutte sig rørledningen. Dette muliggør

således, at ejeren kan opfylde transportpligten for nye brugere og transportere disses råolie og kondensat igennem rørledningen. Ud over disse to pligter findes også en separationspligt for ejeren og en tilslutningspligt for brugere.

3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at skabe hjemmel i rørledningsloven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om godkendelse af ændringer af rørledningen i form af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg. På den mådesikres det, at ministeren kan føre tilsyn med, at ejeren også efter eventuelle ændringer af råolietransportsystemet kan varetage transport- og anlægspigten på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling. Ministeriet vurderer desuden, at det vil være hensigtsmæssigt, at selve etableringen af nye anlæg, ændringen af eksisterende anlæg, herunder afvikling, og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet på havområdet også godkendes af ministeren, for at sikre at etableringen, ændringen eller arbejderne vurderes i overensstemmelse med reglerne i naturbeskyttelsesdirektiverne.

Det er ministeriets vurdering, at en sådan ændring af rørledningsloven vil understøtte, at der ikke opstår tvivl om rækkevidden af ministerens kompetence til at godkende ændringer af det samlede råolietransportsystem og etablering af nye anlæg på havet og ej heller om kompetencen til at fastsætte vilkår i sådanne tilladelser eller føre tilsyn med overholdelse af loven og afgørelser truffet i medfør af loven.

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i rørledningslovens § 3 d vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal godkende nye anlæg eller ændringer af de eksisterende anlæg, som rørledningen består af, samt godkende selve etableringen af sådanne nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg på havområdet. Med den foreslåede ordning vil ministeren skulle godkende funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og ændringer af eksisterende anlæg for at sikre, at ejeren uanset eventuelle ændringer af det samlede råolietransportsystem fra Nordsøen til Fredericia fortsat kan varetage transport- og anlægspigten på en hensigtsmæssig og effektiv måde og samtidig også, at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

UDKAST

Ændringer vil for eksempel kunne være opgraderinger, afvikling af infrastruktur samt ændringer, der påvirker råolietransport, kapacitet, råoliespecifikation, designspecifikation, driftsforhold, tilslutningsmuligheder, fiskalt målesystem eller muligheden for opfyldelsen af transport- og anlægspligten.

Ministeren vil ved en godkendelse understøtte, at ændringer af råolietransportsystemet ikke medfører omkostninger, som unødigt fordyrer transporten af råolie fra Nordsøen til Fredericia, og dermed medfører en unødvendig forøgelse af brugernes betaling for transporten.

For så vidt angår forundersøgelser af havbunden i forbindelse med etablering af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg, herunder afvikling, samt andre undersøgelser af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter foreslås det, at ministeren godkender disse forinden de iværksættes, således at det sikres, at disse bliver gennemført i overensstemmelse med naturbeskyttelsesdirektiverne. Derudover vil ministeren i forbindelse med tilladelse til forundersøgelser skulle godkende udstyr, program og udførelsesmåde. Der kan både være tale om forundersøgelser til anlægsændringer og andre former for undersøgelser undervejs i driftsfasen.

Klima-, energi, og forsyningsministeren skal ligeledes give tilladelse til at foretage ændringer af det fiskale målesystem af hensyn til beregningen af kulbrintebeskatningen af selskaberne. Således sikres det, at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt. Den fiskale måling er en beregning af den præcise volumen og kvalitet af den transporterede råolie og kondensat baseret på data indhentet fra en måleenhed.

Det fiskale målesystem vil blive vurderet og godkendt på baggrund af en konkret faglig vurdering, der skal sikre, at målesystemet i tilstrækkelig grad kan opgøre mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan korrekt til brug for fiskal måling i overensstemmelse med god industripraksis. Energistyrelsen forventer til brug for denne faglige vurdering, at benytte sig af ekstern konsulentbistand med den rette faglige ekspertise.

I det omfang der er tale om etablering af anlæg, som skal erstatte eksisterende anlæg, vil der ofte også være tale om en delvis afvikling af det eksisterende anlæg, som også vil skulle godkendes i medfør af den foreslåede bestemmelse.

UDKAST

Det foreslås, at ministeren vil kunne fastsætte de betingelser og vilkår som i øvrigt overholder de almindelige retsgrundsætninger, herunder at disse skal være saglige, proportionale og tilstrækkeligt bestemte, og at forvaltningen skal overholde lighedsgrundsætningen, i forbindelse med afgørelser om godkendelse af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1 og 2. Det vil som udgangspunkt kunne dreje sig om betingelser og vilkår om anvendelighed for råolietransport, kapacitet, råoliespecifikation, designspecifikation, driftsforhold, aftaler om ejerens anvendelse af andres infrastruktur, tilslutningsmuligheder, fiskalt målesystem samt opfyldelse af transport- og anlægsplicht m.v.

Samtidig foreslås det, at ministeren også i forbindelse med afgørelser om godkendelse af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1 og 2, vil kunne fastsætte de betingelser og vilkår, som er nødvendige af hensyn til omfanget af dets indvirkning på miljøet.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 4, skal således sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte de nødvendige betingelser og vilkår om miljømæssige forhold, for så vidt angår omfanget af projektets indvirkning på miljøet. Disse betingelser og vilkår skal efter den foreslåede bestemmelse fastsættes i forbindelse med afgørelser om godkendelse af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1 og 2. Desuden skal bestemmelsen sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte betingelser og vilkår om de foranstaltninger, der skal træffes for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø og om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Den foreslåede bestemmelse er nødvendig, da det forventes, at bekendtgørelse nr. 1376 af 21. juni 2021 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (herefter miljøvurderingsbekendtgørelsen) udstedt af miljøministeren vil blive ændret således, at godkendelser efter de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 7, skal erstatte en tilladelse efter § 25, stk. 1, i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) (herefter miljøvurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1976 af 27. oktober 2021, på samme måde, som det også gør sig gældende ved andre anlægstilladelser på havområdet.

Ministeren vil ikke kunne meddele tilladelse m.v. til anlæg efter rørledningsloven, der er i strid med havplanen eller er i strid med et forslag til

UDKAST

havplan eller ændringer af havplanen, der er offentliggjort af erhvervsministeren, jf. § 14, stk. 1, i lov om maritim fysisk planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 400 af den 6. april 2020.

Som konsekvens af den foreslåede bestemmelse om godkendelse af etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg er det nødvendigt at sikre, at der er tilstrækkelig hjemmel i rørledningsloven til at sikre gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af arter og deres levesteder, der er udpeget i medfør af lov nr. 119 af 26. januar 2017 om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder (herefter miljømålsloven), jf. habitatbekendtgørelsen. Dermed vil de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 7 i samspil med miljømålsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 26. januar 2017, sikre gennemførelsen af habitatdirektivets artikel 6, stk. 1 og 2, og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, herunder myndighedens pligt til at gribe ind for at standse forringelser eller forstyrrelser på havområdet for så vidt angår forhold omfattet af rørledningsloven. Med lovforslaget fastsættes således de fornødne regler til at stille vilkår om naturbeskyttelseshensyn ved ministerens godkendelse til etablering af nye anlæg og opgradering af eksisterende anlæg efter rørledningsloven og bemyndigelser til at fastsætte regler til opfyldelse af EU-retlige regler og internationale forpligtigelser. Det er hensigten, at de omfattende regelsæt i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet til dels gennemføres i dansk ret ved en ændring af bekendtgørelse nr. 434 af 2. maj 2017 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved forundersøgelser, efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore (herefter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen).

Det bemærkes, at bekendtgørelse nr. 2091 af 12. november 2021 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter (herefter habitatbekendtgørelsen) fastlægger afgrænsningen af de internationale naturbeskyttelsesområder i Danmark og indeholder fortegnelser over naturtyper og i Danmark naturligt hjemmehørende arter omfattet af habitatdirektivet.

Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelseskompetence efter rørledningsloven er efter gældende ret delegeret til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 2573 af 22. december 2021 om Energistytrelsens opgaver og beføjelser (herefter delegationsbekendtgørelsen). Ændringerne foreslået i dette lovforslag er ikke forudsat at medføre ændring af delegationen til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Endvidere bemærkes det, at ministerens behandling af ansøgninger efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 7, vil være omfattet af § 1, stk. 4, i rørledningsloven, hvorefter ministeren kan pålægge ejeren af rørledningen at betale udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling efter loven i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 661 af 1. juni 2018 om refusion af udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med kulbrinteaktiviteter m.v. (herefter refusionsbekendtgørelsen).

Lovforslaget medfører ingen ændring i ressortfordelingen i forhold til miljølovgivning; særligt lovbekendtgørelse nr. 100 af 19. januar 2022 om miljøbeskyttelse (herefter miljøbeskyttelsesloven) og lovbekendtgørelse nr. 1165 af 25. november 2019 om beskyttelse af havmiljøet (herefter havmiljøloven), der hører under Miljøministeriet. Det bemærkes desuden, at sikkerhedsaspekter vedrørende rørledningen mellem Nordsøen og Fredericia varetages af Arbejdstilsynet efter offshoresikkerhedslovens bestemmelser. Offshoresikkerhedsloven omfatter efter lovens § 3, nr. 16, ”[...]rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land[...]”. Energistyrelsen varetager på den baggrund ikke det sikkerhedsmæssige tilsyn med råolietransportsystemet, da dette er placeret hos Arbejdstilsynet.

3.1.2. Afvikling af anlæg og installationer m.v.

3.1.2.1. Gældende ret

Der er ingen bestemmelser i rørledningsloven eller anden lovgivning, der regulerer klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at kræve rørledningen eller dele heraf på havområdet afviklet, når denne tages ud af drift. Videre er der ikke regler om, at ministeren kan fastsætte tidspunktet for afviklingen.

Det fremgår dog af Energistyrelsens afgørelse af den 1. maj 1984 om tilladelse til ibrugtagning og drift af det samlede danske råolietransportsystem, jf. vilkår nr. 13 i afgørelsens bilag 1 benævnt ”Vilkår af 1. maj 1984 for ibrugtagning af 508 mm (20”) Nordsøørledningen, tilknyttet det danske råolietransportsystem samt vilkår for overvågning af den efterladte kasserede rørledning mellem ch. 3,5 og ch. 45,5”, at såfremt råolietransportsystemet eller dele deraf tages ud af drift, kan denne kræves fjernet af myndighederne. Fremgangsmåden for fjernelsen skal godkendes af Energistyrelsen.

Derudover fremgår det af undergrundslovens § 32 a, stk. 5, at rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om

etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat ligeledes skal fremsende afviklingsplaner, for så vidt angår anlæg fra Nord-søen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Det bemærkes, at ejeren af rørledningen har fremsendt en afviklingsplan til godkendelse, men denne er endnu ikke er færdigbehandlet.

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at skabe hjemmel i rørledningsloven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan kræve, at rørledningen eller dele heraf på havområdet afvikles, når denne tages ud af drift. Samtidig bør ministeren også ved en sådan afgørelse kunne fastsætte tidspunktet for afviklingen af rørledningen.

Det er ministeriets vurdering, at en sådan ændring af rørledningsloven vil sikre, at der ikke kan opstå tvivl om rækkevidden af ministerens kompetence til at kræve rørledningen afviklet og ej heller om kompetencen til at fastsætte vilkår i sådanne tilladelser. Dette skal blandt andet særligt ses i lyset af de ændringer, der er sket af retsgrundlaget som nævnt ovenfor for de oprindelige tilladelser til etablering og ibrugtagningen af rørledningen.

Videre er det ministeriets opfattelse, at det vil være uforholdsmæssigt bebyrdende at pålægge ejeren af rørledningen at skulle efterleve reglerne i undergrundsloven om afviklingsplaner, da ejeren af rørledningen ikke kan sammenlignes med en rettighedshaver efter undergrundsloven. En rettighedshaver efter undergrundsloven vil have en kommerciel interesse i anlæg mv. i forbindelse med indvindingsvirksomheden, mens ejeren af rørledningen ikke har en tilsvarende kommerciel interesse, da der ikke vil kunne forekomme overskud ved virksomheden, idet brugernes betaling for benyttelsen af rørledningen på nuværende tidspunkt er reguleret efter et såkaldt hvile i sig selv-princip uden mulighed for at indregne et fortjenesteelement i betalingen.

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil medføre, at det lovfæstes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan kræve rørledningen eller dele heraf på havområdet afviklet, når disse tages ud af drift. Samtidig foreslås det, at ministeren

UDKAST

kan fastsætte tidspunktet for afviklingen efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne, når rørledningen eller dele heraf er taget ud af drift.

Det bemærkes, at ved havområdet forstås dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde.

Som en del af den foreslåede ordning foreslås det, at bestemmelsen om afviklingsplaner i undergrundslovens § 32 a, stk. 5, ophæves.

Som beskrevet i indledningen til lovforslaget vil de faldende mængder af transporteret råolie og kondensat og forventede stigende enhedsomkostninger for transporterede mængder af råolie og kondensat produceret i Nordsøen betyde, at rørledningen på et tidspunkt vil skulle afvikles. Forud for påbegyndelse af afviklingen af rørledningen eller dele heraf på havområdet skal denne godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 3 d, stk. 2 og 3, da afviklingen må anses for at være en ændring af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1.

I forbindelse med en sådan godkendelse vil ministeren også kunne fastsætte tidspunktet for afvikling af rørledningen eller dele heraf, når denne er taget ud af drift. Det forudsættes, at ministeren fastsætter tidspunktet for afvikling af rørledningen eller dele heraf efter forhandling med ejeren og brugerne af rørledningen.

Forudsætningerne for den foreslåede bestemmelse er, at rørledningen ikke længere er i drift, og at behovet for transport af råolie og kondensat fra Nordsøen enten ikke længere er til stede, eller der er fundet en alternativ transportform for råolien.

Ved afvikling forstås fjernelse eller in-situ-afvikling. Ministeren vil efter bestemmelsen kunne fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan den konkrete afvikling skal foregå.

Såfremt ministeren træffer afgørelser efter den foreslåede § 3 e, vil ejeren af rørledningen være forpligtet til at indsende en ansøgning om at foretage en ændring af et eksisterende anlæg, lovforslagets § 1, nr. 7.

Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelseskompetence efter rørledningsloven er efter gældende ret delegeret til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 2573 af 22. december 2021 om Energistyrelsens opgaver

og beføjelser (herefter delegationsbekendtgørelsen). Ændringerne foreslået i dette lovforslag er ikke forudsat at medføre ændring af delegationen til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Det bemærkes, at det inden for rammerne af gældende ret ikke vil være muligt at anvende rørledningen til andet formål end transport af råolie og kondensat fra Nordsøen til Fredericia.

3.1.3. Hensigtsmæssig og effektiv drift

3.1.3.1. Gældende ret

Der er ingen bestemmelser i den gældende rørledningslov eller anden lovgivning, der indeholder en forpligtelse for ejeren af råolietransportsystemet til at drive råolietransportsystemet på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og således at måling af råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

Den gældende rørledningslov indeholder desuden ingen bestemmelser, der giver ministeren adgang til at kræve ændringer i råolietransportsystemet, såfremt det eksisterende transportsystem vurderes ikke at være indrettet på en sådan måde, at ejeren fortsat kan varetage transport- og anlægspigten, jf. § 2, stk. 2, på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

Efter § 25 i bekendtgørelse nr. 78 af 26. januar 2018 om betaling for transport af råolie og kondensat (betalingsbekendtgørelsen) træffer klima-, energi- og forsyningsministeren afgørelse om forelagte budgetter i tilfælde af uenighed mellem brugere og ejere. Denne adgang til at træffe afgørelse om det kommende års budget indeholder ikke en direkte hjemmel for ministeren til at påbyde ændringer af det eksisterende råolietransportsystem.

Det følger derudover af betalingsbekendtgørelsens § 6, jf. § 4, nr. 2, at brugerne skal betale udgifter af enhver art til ejeren, som ejeren efter klima-, energi- og forsyningsministerens vurdering har haft føje til at afholde. Dette omfatter blandt andet drift, reparation og vedligeholdelse af rørledningen, tilsyn med rørledningen, administration, koncernomkostninger, forsikringer mv. Der er dog visse undtagelse til dette udgangspunkt, jf. betalingsbekendtgørelsens § 4, nr. 1 og 3, jf. §§ 5 og 7.

Efter gældende ret har ejeren af rørledningen altså ret til at opkræve driftsomkostninger, som ejeren har haft føje til at afholde. Efter gældende ret skal

ejeren desuden have godkendelse af de forventede årlige budgetter. Disse regler medfører imidlertid ingen forpligtelse for ejeren - eller tilskyndelse til - at sikre eller arbejde for, at råolietransportsystemet løbende undergår ændringer, der medfører, at de løbende driftsomkostninger holdes nede.

3.1.3.2. Klima-, Energi, og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at indsætte krav om, at ejeren af rørledningen skal sikre, at råolietransportsystemet drives på en hensigtsmæssig og effektiv måde. Ministeriet har ved denne vurdering lagt vægt på, at der med den gældende regulering efter betalingsbekendtgørelsens § 6, reelt ikke er noget eksplicit incitament for ejeren af rørledningen til at sikre, at den eksisterende udformning og drift af rørledningen foregår på en effektiv og hensigtsmæssig måde. Ministeriet vurderer, at denne manglende forpligtelse særlig gør sig gældende i forhold til de løbende driftsomkostninger, hvor ejeren af rørledningen har adgang til at få dækket sine løbende omkostninger, jf. betalingsbekendtgørelsens § 6. Med samme begrundelse er det ministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at give ministeren en eksplicit adgang til at påbyde ejeren af rørledningen at foretage ændringer af rørledningen eller driften for at sikre en hensigtsmæssig og effektiv drift. Der kan for eksempel blive tale om påbud om, at driftsaftaler kræves konkurrenceudsat for at sikre rimelige vilkår eller lignende.

Det er ministeriets vurdering, at ministerens påbudsadgang kun undtagelsesvist vil finde anvendelse.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede bestemmelse i rørledningslovens § 2 c, stk. 1, vil medføre, at ejeren er forpligtet til løbende at sikre, at råolietransportsystemet er indrettet på hensigtsmæssig og effektiv måde, og således at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling. Efter bestemmelsens stk. 2, vil ministeren kunne kræve, at ejeren af rørledningen inden for en rimelig frist skal indsende en ansøgning om ændring efter den foreslåede § 3 d, stk. 2, og 3, således at pligten i den foreslåede § 2 c, stk. 1, opfyldes.

Som nævnt er baggrunden for den foreslåede ordning, at ministeriet har vurderet, at der er behov for, at ejeren er forpligtet til at sikre, at råolietransportsystemets konfiguration og drift er hensigtsmæssig og effektiv. For at sikre, at denne forpligtelse løbende efterleves, foreslås der desuden indsat en bestemmelse, hvorefter ministeren har en eksplicit påbudsadgang, der

sikrer, at ejeren lever op til forpligtelsen i § 2, stk. 1. Påbudsadgangen forventes primært anvendt i situationer, hvor de løbende driftsomkostninger, som er nødvendige for at drive den eksisterende konfiguration af rørledningen, efter ministerens vurdering er unødigt store.

Manglende overholdelse af et eventuelt påbud vil kunne medføre bødestraf efter den foreslåede bestemmelse i § 5 c.

3.2. Kontinentalsokkeloven

3.2.1. Beskyttelse af Natura 2000-områder og beskyttelse af arter og deres levesteder ved meddelelse af tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

3.2.1.1. Gældende ret

Ifølge kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren tillade udforskning af de naturforekomster, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, når denne ikke foretages med henblik på udnyttelse. Ved naturforekomster forstås havbunden eller dennes undergrunds mineraliske og andre ikke-levende forekomster, jf. kontinentalsokkelovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., at tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., alene tager sigte på udforskning i rent videnskabeligt øjemed, det vil sige uden henblik på senere udnyttelse, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, spalte 2428. Med senere udnyttelse forstås udforskning med henblik på indvinding af råstoffer.

Bestemmelsens anvendelsesområde er begrænset til udforskning af naturforekomster på kontinentalsokken uden for søterritoriet, jf. bemærkningerne til hovedloven til kontinentalsokkeloven, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, spalte 2428. Det er dog fast praksis, at meddele tilladelse til denne type af udforskning også hvis aktiviteterne foretages på dansk søterritorium.

Bestemmelsen omfatter blandt andet videnskabelige undersøgelser som gennemføres af nationale og internationale forskningsinstitutioner. En stor del af de ansøgninger, som Energistyrelsen behandler efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., er ansøgninger om forskningstogter, som styrelsen modtager via Udenrigsministeriet, efter en fastlagt procedure efter Havretskonventionen. Ansøgningerne, afhængig af typen af aktiviteter, sen-

UDKAST

des også til andre relevante myndigheder, herunder blandt andet Miljøstyrelsen og Kystdirektoratet som vurderer, hvorvidt aktiviteterne kræver tilladelse efter den pågældende myndigheds lovgivning.

Bestemmelsen er også blevet brugt ved meddelelse af tilladelse til undersøgelser, hvor der skal foretages geologisk kortlægning i forbindelse med forskellige typer af infrastruktur, for eksempel rørledningsanlæg (transitrørledninger og transitelkabler omfattet af kontinentalsokkelovens § 3 a og § 4) og broer (for eksempel Femern Bælt). Det bemærkes, at bestemmelsen i forhold til disse undersøgelser, alene er blevet brugt i forhold til aktiviteter, der er foregået på dansk kontinentalsokkelområde, mens tilladelse til aktiviteter der er foregået på dansk søterritorium enten er blevet meddelt efter statens højhedsret over søterritoriet for så vidt angår rørledningsanlæg eller anden ressortmyndigheds lovgivning (for eksempel Kystdirektoratet i forbindelse med Femern Bælt, med hjemmel i kystbeskyttelsesloven). Undersøgelserne omfatter geotekniske eller geofysiske undersøgelser, som for eksempel sedimentprøver, kerneprøver fra den øverste del af undergrunden, geofysiske undersøgelser med sonar, beamer, sparker, dynamit, luftkanon og lignende. Undersøgelser på havbunden gennemføres på begrænset dybde fra havbundens overflade. Projekternes miljøpåvirkninger er normalt små, men det kan ikke udelukkes, at et konkret projekt kan få væsentlige påvirkninger på udpegede internationale naturbeskyttelsesområder eller komme til at påvirke beskyttede arter, og at der derfor skal udarbejdes en konsekvensvurdering efter naturbeskyttelsesdirektiverne.

Kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 2. og 3. pkt., indeholder en afgrænsning af bestemmelsen i forhold til tilladelser efter undergrundsloven og råstofloven. Ifølge kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 2. pkt., kan miljø- og fødevareministeren tillade udforskning og indvinding af de råstoffer, der er omfattet af lov om råstoffer, efter reglerne i lov om råstoffer. Ifølge kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 3. pkt. må udforskning og indvinding af forekomster, som nævnes i § 1, stk. 2, nr. 1, kun ske i henhold til en bevilling, tilladelse eller godkendelse givet efter reglerne i lov om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund eller lov om anvendelse af Danmarks undergrund. Ifølge bemærkningerne til kontinentalsokkeloven er bestemmelserne i § 2, stk. 1, 2. og 3. pkt., alene af informativ karakter og indeholder ikke materielle regler, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, spalte 3238.

UDKAST

Det følger endvidere af kontinentalsokkelovens § 2, stk. 2, at miljø- og fødevareministeren kan tillade fiskeri og udforskning af de levende organismer, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2. Indgår der i fiskeri- eller havforskning undersøgelser af de naturforekomster, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, gives tilladelse til disse undersøgelser ligeledes af miljø- og fødevareministeren.

Kontinentalsokkeloven implementerer dele af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Direktiverne blev implementeret i kontinentalsokkeloven ved lov nr. 548 af 6. juni 2007 om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om elforsyning, lov om kystbeskyttelse, lov om havne og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse på havet, m.v.). Se nærmere om de to direktivers formål i bemærkningerne til den ovenfor nævnte lov i lovbemærkningerne til kontinentalsokkeloven, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, fra side 2649.

Baggrunden for lovændringen var to åbningsskrivelser af 4. juli 2006 fra EU-Kommissionen om ikke-fuldstændig implementering af de to direktiver, blandt andet i sektorlovgivningen for vandområder.

Ved implementeringen blev der indsat bestemmelser i blandt andet undergrundsloven og kontinentalsokkeloven. Bestemmelserne i de to love ligner i vid udstrækning hinanden. I kontinentalsokkeloven kom kravene til at gælde for tilladelser til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde. Med lov nr. 1401 af 5. december 2017, kom bestemmelserne om naturbeskyttelse også til at gælde for tilladelser til nedlægning af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på søterritoriet.

Med lovændringen, jf. lov nr. 548 af 6. juni 2007, indsattes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler ved bekendtgørelse.

Bestemmelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 434 af 2. maj 2017 om konsekvensvurdering vedrørende internationale beskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved forundersøgelser, efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore (offshore-konsekvensvurderingsbekendtgørelsen).

Ifølge bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 3, finder bekendtgørelsen anvendelse for projekter om udforskning af havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, når udforskningen ikke foretages med henblik på udnyttelse, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. i kontinentalsokkeloven.

Bestemmelserne om konsekvensvurdering i loven er dog ikke knyttet op på kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., men er alene reguleret i offshore-konsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Det følger af EU-domstolens praksis, at artikel 6 om konsekvensvurdering i habitatdirektivet har direkte effekt. Det betyder, at den myndighed, der meddeler tilladelse til et givent projekt, er forpligtet til at efterleve direktivets krav om konsekvensvurdering, selvom der mangler regler herom, idet myndigheden vil være direkte bundet af direktivet.

Habitatdirektivet indeholder ikke en definition af begrebet ”projekt”. I en række EU-domme er der imidlertid taget stilling til begrebet og dets indhold. EU-domstolen har blandt andet ved dom af 7. november 2018 i de forenede sager C-293/17 og C-294/17 (Coöperatie Mobilisation for the Environment m.fl.) fastslået, at projektbegrebet efter omstændighederne kan være af videre omfang end det VVM-retlige projektbegreb, idet vurderingen heraf i forhold til habitatdirektivet afhænger af, om en given aktivitet kan påvirke en beskyttet lokalitet væsentligt.

Det bemærkes, at det er fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne, med direkte støtte i direktiverne.

3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt. er omfattet af kravene om en vurdering i forhold til naturbeskyttelse, i henhold til naturbeskyttelsesdirektiverne. Der bør derfor være en klar hjemmel i loven, så der ikke kan opstå tvivl om, at kravene i direktiverne bliver vurderet i forbindelse med behandling af ansøgninger om tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

3.2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at, det udtrykkeligt i kontinentalsokkeloven, at bestemmelserne som gennemfører naturbeskyttelsesdirektiverne også finder anvendelse på tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Dette for at undgå fremtidig fortolkningstvivel.

På denne baggrund foreslås en række ændringer i lovens § 4 a, stk. 1 og §§ 4 d og e. Ændringerne sikrer navnlig, at der er klar hjemmel til at foretage en konsekvensvurdering af projekter om udforskning af naturforekomster efter § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. § 4 a, at ministeren kan fastsætte regler om vilkår og indhentelse af udtalelse fra miljøministeren (§ 4 d, stk. 1 og 2), og at ministeren fører tilsyn med tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt. (§ 4 e). Med ændringerne til § 4 d, stk. 1 og 2, lovfæstes bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen om vilkår og indhentelse af udtalelse fra miljøministeren for så vidt angår projekter omfattet af kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås endvidere, at tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt., også skal kunne meddeles på dansk søterritorium. Med ændringen, lovfæstes gældende praksis. Ændringen får som konsekvens, at kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udvides, for så vidt angår aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1, 1. pkt.

3.2.2. Forundersøgelser i forbindelse med etablering og ændringer af rørledningsanlæg og andre infrastrukturanlæg

3.2.2.1. Gældende ret

Ifølge kontinentalsokkelovens § 3 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele tilladelse til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium, inden nedlæggelsen påbegyndes. Ifølge kontinentalsokkelovens § 4, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele tilladelse til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde, inden nedlæggelsen påbegyndes. Der kan fastsættes vilkår for tilladelsen, jf. kontinentalsokkelovens § 4, stk. 2. Forud for etableringen af nye rørledningsanlæg eller ændringer af eksisterende anlæg skal der i nogle tilfælde foretages selvstændige forundersøgelser. Forundersøgelserne kan blandt andet bruges til at fastlægge den præcise placering af rørledningsanlægget, undersøge havbunden for objekter samt lokalisere og bekræfte udbredelsen af potentielt sårbare habitater.

Rørledningsanlæg omfatter både elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter.

Kontinentalsokkeloven omfatter alle transitelkabler og transitrørledninger til transport af kulbrinter hen over den danske kontinentalsokkel og dansk søterritorium fra en fremmed stat til en anden fremmed stat samt rørledninger til transport af udenlandsk producerede kulbrinter til Danmark.

For så vidt angår rørledninger gælder kontinentalsokkeloven ikke for rørledninger til brug for virksomhed omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

For så vidt angår elkabler finder kontinentalsokkeloven kun anvendelse, når elkabler ikke ilandføres i Danmark med henblik på tilslutning til det danske elforsyningsnet. I praksis vil der typisk være tale om elkabler, som føres i transit over dansk søterritorium fra naboland til et andet naboland. Elkabler, som ilandføres i Danmark skal have tilladelse efter § 4 a i lovbekendtgørelse nr. 118 af 6. februar 2020 om Energinet, hvis de anlægges af Energinet, og efter § 22 a i lov om elforsyning, hvis de anlægges af andre virksomheder end Energinet.

Kontinentalsokkeloven indeholder ikke en klar bestemmelse om, at der kan meddeles tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg eller ændringer til eksisterende rørledningsanlæg.

Historisk har man meddelt tilladelse til forundersøgelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk kontinentalsokkelområde og efter statens højhedsret over søterritoriet for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk søterritorium.

Historisk har man også anvendt bestemmelsen i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. til at meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med andre typer af infrastrukturprojekter på dansk kontinentalsokkelområde, for eksempel broer.

3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mere hensigtsmæssigt og gennemskueligt at have en særskilt bestemmelse for forundersøgelser, der er knyttet til infrastrukturanlæg. Indsættelse af en klar hjemmel, der er knyttet til rørledningsanlæg omfattet af kontinentalsokkeloven, vil sikre, at der ikke kan opstå tvivl om rækkevidden af ministerens kompetence til at meddele tilladelse, herunder fasttætte vilkår i sådanne tilladelser eller føre tilsyn med overholdelsen af sådanne tilladelser. Med hjemlen sikres også, at der ved tilladelsen kan tages stilling til konsekvenser for natur og miljø, og stilles eventuelle vilkår hertil.

3.2.2.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at der indsættes en ny § 2 a, som regulerer tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg på dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde (den foreslåede § 2, a, stk. 1).

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser til andre infrastruktur anlæg på dansk kontinentalsokkelområde, hvis dette ikke er reguleret af anden lovgivning, jf. den foreslåede § 2 a, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår i tilladelserne efter den foreslåede § 2 a, stk. 1 og stk. 2 (den foreslåede § 2 a, stk. 3).

Projekter om forundersøgelser vil være omfattet af kravet om vurderinger efter naturbeskyttelsesdirektiverne. Den foreslåede bestemmelse i § 2 a forudsætter derfor, at der vil blive foretaget en ændring af offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen for så vidt angår forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledninger til transport af kulbrinter og andre infrastruktur anlæg, og af bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet for så vidt angår forundersøgelser med henblik på senere etablering af elkabler.

Der foreslås, at kompetencen til at meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med rørledningsanlæg (rørledninger og elkabler), samt andre infrastrukturprojekt, jf. de foreslåede ændringer til kontinentalsokkelovens §§ 3 a og 4, delegeres til Energistyrelsen. Dette kræver ikke en ændring af delegationsbekendtgørelsen, da det følger af delegationsbekendtgørelsens § 3.

3.2.3. Ændring af klagebestemmelse

3.2.3.1. Gældende ret

Ifølge kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 1, kan enhver med en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen klage til Energiklagenævnet over afgørelser truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Ifølge stk. 2, kan lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og

organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berør sådanne interesser. Det følger endvidere af stk. 5, at en tilladelse ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Ifølge offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 4, stk. 4, træffer Energistyrelsen (efter delegation), afgørelse om, hvorvidt der skal foreligge en konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder i forhold til det pågældende projekt. Det følger af klagebestemmelsen i kontinentalsokkeloven, at også de afgørelser, hvor Energistyrelsen vurderer, at der ikke skal foreligge en konsekvensvurdering, er omfattet af krav om udvidet klageadgang og 4 ugers stand-still periode, hvilket indebærer, at tilladelsen ikke må udnyttes før klageperioden er udløbet.

Ministeriet vurderer, at det var en fejl, at klagebestemmelsen i kontinentalsokkelovens § 6 a, ikke blev indskrænket i forhold til de situationer, hvor bestemmelsen om udvidet klageadgang og stand-still periode på 4 uger finder anvendelse i forbindelse med lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet).

Før lovændringen i 2017 var klagebestemmelsen formuleret således, at udvidet klageadgang og stand-still periode på 4 uger ikke fandt anvendelse, i forhold til afgørelser, hvor det vurderedes, at projektet ikke vil kunne påvirke internationale naturbeskyttelsesområder, og at der dermed ikke skulle udarbejdes en konsekvensvurdering.

Denne begrænsning finder anvendelse på projekter omfattet af undergrundsloven, hvor hensynet er det samme, jf. undergrundslovens § 37 a.

3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at klagebestemmelsen bør tilrettes således, at loven stemmer overens med hensigten bag lovændringen i 2007, og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets opfattelse af, at kravet om udvidet klageadgang og 4 ugers stand-still periode alene finder anvendelse i de tilfælde, hvor et projekt kan have væsentlige påvirkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, og der skal udarbejdes en konsekvensvurdering i henhold til habitatdirektivet. Det er således kun i disse situationer, at for eksempel miljøorganisationer kan klage over vurderingen i forhold til påvirkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, og hvor ansøgeren ikke kan udnytte tilladelsen før klageperioden

er udløbet. Afgørelser om væsentlighedsvurderinger, jf. offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 4, stk. 4, som er det første skidt i en habitatvurdering, omfattes ikke af kravet om udvidet klageadgang og 4 ugers stand-still periode.

3.2.3.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås § 6 a ændret således, at bestemmelserne om udvidet klageadgang og forbud mod udnyttelse af en tilladelse i klageperioden (stand-stil periode) kun finder anvendelse, hvis afgørelsen tillige er omfattet af kontinentalsokkelovens §§ 4 a og 4 b.

Med den foreslåede lovændring bringes klagebestemmelsen også i overensstemmelse med klagebestemmelsen i undergrundsloven, hvor hensynet er den samme.

3.2.4. Territorialbestemmelse

3.2.4.1. Gældende ret

Den gældende kontinentalsokkellov gælder for Grønland. Det fremgår af den gældende kontinentalsokkellovs § 6, at Grønlands Selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4 g, hvor anlæg eller sikkerhedszoner befinder sig på eller er oprettet inden for den grønlandske del af kontinentalsoklen. Dette under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.

3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Lovforslaget sikrer at tilladelser, der gives efter kontinentalsokkeloven meddeles i overensstemmelse med kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne. Der er derfor udelukkende tale om en sammenkobling mellem § 2, stk. 1, 1. pkt. og §§ 4-4 e. I 2007 blev der lavet en generel gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne i kontinentalsokkeloven, jf. lov nr. 548 af 6. juni 2007. Her fremgår det, at ændringerne vil kunne sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Da denne del af lovforslaget også omhandler gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne, i de samme bestemmelser, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at disse ændringer også skal kunne træde i kraft for Grønland ved en eventuel kongelig anordning.

Derudover foreslås det, at der indsættes en ny § 2 a, stk. 1, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at meddele tilladelse til forun-

dersøgelser på dansk kontinentalsokkelområde. Det følger af kontinentalsokkelovens § 6, stk. 1, at Grønland udøver de beføjelser, der er fastsat i kontinentalsokkelovens § 2. Med lovforslaget foreslås det, at forundersøgelser i forbindelse med infrastrukturprojekter, som historisk er blevet behandlet efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i stedet reguleres særskilt i den foreslåede § 2 a. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at denne ændring også skal kunne træde i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Lovforslaget medfører desuden en ændring af klagebestemmelsen, som afgrænser klagemulighederne for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer. Denne bestemmelse falder uden for de beføjelser, som Grønland udøver efter kontinentalsokkelovens § 6. Ændringerne som følger heraf, skal derfor ikke gælde for Grønland, ligesom det var tilfældet, da der blev ændret i klagebestemmelsen i forbindelse med lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet). Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ændringerne i klagebestemmelsen ikke skal gælde for Grønland.

3.2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at denne ændringslov ikke skal gælde for Grønland, med undtagelse af, at visse ændringer dog ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland, med de afvigelser som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

3.3 Øvrige ændringer

3.3.1. Præcisering af fastsættelse af miljøvilkår i undergrundsloven og kontinentalsokkeloven

3.3.1.1. Gældende ret

I 2017 blev der vedtaget en ny miljøvurderingslov, hvorefter bestemmelserne om miljøvurdering af konkrete projekter i undergrundsloven, kontinentalsokkeloven, og den dagældende VVM-bekendtgørelse blev ophævet, herunder hjemlen til at fasttætte miljøvilkår som følge af en miljøvurderingsproces.

Ifølge miljøvurderingslovens § 15, stk. 3, skal sektormyndighederne ved meddelelse af godkendelser og tilladelser, der erstatter en VVM-tilladelse efter miljøvurderingsloven § 25, følge proceduren i miljøvurderingsloven; en godkendelse skal således meddeles på baggrund af en miljøvurdering efter reglerne i miljøvurderingsloven. Det følger dog af forarbejderne til loven, at

miljøvilkår skal være hjemlet i sektorlovgivningen, som den pågældende tilladelse eller godkendelse er meddelt i henhold til, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 147 som fremsat, side 79. Man kan således som udgangspunkt ikke bruge hjemlen i miljøvurderingsloven til at fasttætte miljøvilkår i sektortilladelsen.

Hjemlerne til at fasttætte vilkår i kontinentalsokkelloven og i undergrundsloven, som er knyttet til meddelelse af tilladelse og godkendelse af projekter, er bredt formulerede og indeholder ikke en udtømmende liste.

Det følger af forvaltningsretten, at der er bred adgang til at stille vilkår ved udstedelse af en begunstigende forvaltningsakt. Der er dog krav om, at vilkåret er begrundet i de hensyn, som kan varetages efter den pågældende lov, ligesom det er et krav, at vilkåret i øvrigt skal stå i rimeligt forhold til hensynet som bestemmelsen skal varetage. Vilkår, herunder miljøvilkår, må ikke gå videre end påkrævet, og vilkåret skal være sagligt begrundet. For så vidt angår kravet om, at vilkåret skal være begrundet i de hensyn, som varetages efter den pågældende lov, kan der henvises til samspillet mellem projekter på havområdet, omfattet af undergrundsloven og kontinentalsokkelloven, og krav om sagsbehandling efter miljøvurderingsloven, jf. miljøvurderingslovens § 17, stk. 4, nr. 1.

3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at for at undgå fremtidig fortolkningstvivil, bør det i kontinentalsokkelloven og undergrundsloven præciseres, at der i de relevante tilladelser og godkendelser kan fastsættes miljømæssige vilkår.

3.3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der foretages ændringer i undergrundsloven og kontinentalsokkelloven således, at der bliver klar hjemmel til at fastsætte miljømæssige betingelser og vilkår, for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadevirkninger på miljøet.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget, for så vidt angår ændringerne i rørledningsloven vedrørende ansøgninger om tilladelser efter rørledningsloven, herunder vurderinger i forhold til habitatreglerne, samt efterfølgende tilsyn med ret-tighedshavernes efterlevelse af lovkrav mv., ikke vil få økonomiske conse-

UDKAST

kvenser for staten, regioner eller kommuner, da eventuelle merudgifter i forbindelse disse ændringer vurderes at skulle dækkes af ejeren af rørledningen og ultimativt af brugerne, jf. refusionsbekendtgørelsen § 2, nr. 2 og 3.

For så vidt angår den nye strafbestemmelse, der foreslås indsat i rørledningsloven, vurderes det ligeledes at bestemmelsen ikke vil få nogen væsentlige økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. Bestemmelserne forventes således anvendt yderst sjældent, og forventes at medføre væsentligt under en sag om året.

For så vidt angår de foreslåede ændringer i kontinentalsokkeloven som vedrører ansøgninger om udforskning af naturforekomster i henhold til § 2, stk. 1, 1. pkt., vil kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne blive implementeret korrekt i kontinentalsokkeloven. Det er i dag fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. efter kravene i direktiverne. Energistyrelsens sagsomkostninger herfor, herunder tilsyn, er begrænset, og foreslås også fremadrettet at skulle dækkes af staten. De foreslåede ændringer forventes derfor ikke at få nogen væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at der indsættes en klar særskilt hjemmel i kontinentalsokkeloven til at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med etablering og ændringer af rørledningsanlæg og visse andre infrastrukturprojekter, jf. den foreslåede § 2 a, stk. 2. Det foreslås, at statens omkostninger for sagsbehandling af ansøgninger om forundersøgelser og efterfølgende tilsyn bæres af virksomhederne, se afsnit 5 om Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv. Lovforslaget forventes derfor, i forhold til denne del, heller ikke at få nogen væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Herudover indebærer lovforslaget, at gruppen af klageberettigede indsnævres for så vidt angår afgørelser efter kontinentalsokkeloven eller regler udstedt i medfør af loven, hvor der ikke er foretaget en konsekvensvurdering i forhold til reglerne om internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter. Lovforslaget forventes derfor, i forhold til denne del, heller ikke at få nogen væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vil i et vist omfang indebære administrative opgaver for staten, men forventes ikke at få implementeringskonsekvenser for staten, regioner eller kommuner såsom ændrede arbejdsgange, it-systemer eller lignende.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

For så vidt angår rørledningsloven retter lovforslaget sig kun mod en enkelt rørledning, som er ejet af Danish Oil Pipe A/S.

I forhold til de erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes det, at kravene i lovforslaget indebærer, at Danish Oil Pipe A/S vil have visse administrative omkostninger som følge af, at der vil skulle udarbejdes ansøgningsmateriale i forbindelse med en ansøgning om etablering af nye anlæg, ændring af eksisterende anlæg, forundersøgelser eller andre undersøgelser, og afvikling af rørledningen på havområdet. Endvidere vil Danish Oil Pipe A/S skulle refundere Energistyrelsens udgifter til sagsbehandling og øvrigt tilsyn i henhold til den eksisterende refusionsbekendtgørelse.

Det bemærkes, at forpligtelsen til at udarbejde ansøgningsmateriale også eksisterer i dag som følge af bestemmelserne i ibrugtagningstilladelsen for rørledningen fra 1984. Med lovforslaget skabes imidlertid lovhjemmel herfor.

Udover eksisterende krav om en detaljeret projektbeskrivelse og vurdering i henhold til VVM-reglerne af det konkrete projekt, skal ansøgningsmaterialet som noget nyt også indeholde en vurdering om påvirkninger på udpegede internationale beskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter i forhold til habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Det vurderes, at udarbejdelsen af ansøgningsmaterialet og udgifter til refusion for Energistyrelsens sagsbehandling og tilsyn vil udgøre væsentligt mindre end 4 mio. kr. årligt. De pågældende omkostninger vil skulle afholdes i forbindelse med hvert projekt, der forventes at blive gennemført sjældent.

Med lovforslaget indføres der krav om, at ejeren af rørledningen skal sikre, at råolietransportsystemet er indrettet på en hensigtsmæssig og effektiv måde. Dette krav spejles af en bemyndigelse for ministeren til at påbyde, at der foretages ændringer på rørledningen, såfremt ejeren ikke lever op til kravet.

UDKAST

Påbudsadgangen tænkes primært anvendt i situationer, hvor den eksisterende konfiguration af råolietransportsystemet medfører forhøjede driftsomkostninger for råolietransportsystemet, når konfigurationen sammenholdes med andre sammenlignelige og mulige konfigurationer af råolietransportsystemet.

I forhold til de erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes det, at kravet om en effektiv og hensigtsmæssig indretning af råolietransportsystemet og ministerens tilsvarende bemyndigelse til at kræve pligten overholdt vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser væsentligt under 4 mio. kr. årligt. Det er således tanken bag bestemmelsen, at den primært finder anvendelse, såfremt der ses mulighed for tarifbesparelser for brugerne og derved erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af en reduktion af omkostninger.

Det er ministeriets vurdering, at ministerens påbudsadgang og anvendelsen af bestemmelsen kun vil finde anvendelse undtagelsesvist. Dette støttes af, at samarbejdet i ejerens og brugernes forum (Producers Forum) er godt og veletableret.

For så vidt angår den foreslåede ændring i kontinentalsokkeloven som vedrører vurdering af ansøgninger om tilladelse til udforskning af naturforekomster efter § 2, stk. 1, 1. pkt., vedrørende kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne, vurderes det, at denne ændring ikke vil medføre yderligere omkostninger for erhvervslivet. Det er i dag fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. efter kravene i direktiverne. Det betyder, at ansøgerne allerede i dag bærer omkostningerne for at indsamle og dokumentere eventuelle påvirkninger på Natura 2000 områder og beskyttede arter i henhold til naturbeskyttelsesdirektiverne. Energistyrelsens omkostninger for sagsbehandling og tilsyn foreslås dog stadig at skulle bæres af staten, se afsnit 4 om Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at der indsættes en klar særskilt hjemmel i kontinentalsokkeloven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med etablering og ændringer af rørledningsanlæg og visse andre infrastrukturanlæg, jf. den foreslåede § 2 a, stk. 2. Virksomhederne vil fortsat have visse administrative omkostninger som følge af, at der vil skulle udarbejdes ansøgningsmateriale, og indsendes oplysninger i forbindelse med efterfølgende tilsyn med overholdelse af tilladelserne. Ud over krav om projektbeskrivelse, skal ansøgningsmaterialet indeholde oplysninger om påvirkninger i forhold til de

UDKAST

udpegede internationale beskyttelsesområder i henhold til habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet samt påvirkning af beskyttede arter. Hvis det ikke kan udelukkes, at projektet kan have væsentlige påvirkninger på de udpegede internationale beskyttelsesområder, skal der også udarbejdes en konsekvensvurdering, på baggrund af yderligere oplysninger fra virksomheden.

Som tidligere nævnt foreslås, at statens omkostninger for sagsbehandling af ansøgninger om forundersøgelser, meddelelse af tilladelse og efterfølgende tilsyn bæres af virksomhederne. Det følger allerede af refusionsbekendtgørelsen, at disse omkostninger for så vidt angår rørledninger til transport af kulbrinter vil være omfattet, jf. den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 3. For så vidt angår elkabler, forudsættes dog, at der sker en ændring af betalingsbekendtgørelsen (BEK nr. 1460 af 25/06/2021), således at det fremgår af bekendtgørelsen, at omkostninger til sagsbehandling af ansøgninger om forundersøgelser og efterfølgende tilsyn, kan opkræves ved ansøger, jf. den foreslåede ændring af kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 3.

Det bemærkes, at virksomhederne ifølge tidligere praksis, jf. afsnit 3.2.2.1, har været forpligtet til at udarbejde ansøgningsmateriale og tilvejebringe oplysninger også i forhold til habitatvurderinger efter tilladelsesprocessen i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

Det vurderes, at udarbejdelsen af ansøgningsmaterialet og udgifter til refusion for Energistyrelsens sagsbehandling og tilsyn vil udgøre væsentligt mindre end 4 mio. kr. årligt.

For så vidt angår den foreslåede ændring af klagebestemmelsen i kontinentalsokkeloven vurderes det, at denne ændring ikke vil medføre økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet.

Tilsvarende vurderes lovforslaget ikke at medføre andre væsentlige direkte konsekvenser eller adfærdsvirkninger samt BNP-effekt.

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil medføre øvrige efterlevelseseomkostninger for erhvervslivet.

Det fremgår af lovforslaget, at ejeren eller brugerne, når relevant, skal udarbejde og indsende nødvendige oplysninger til brug for Energistyrelsens tilsyn vedrørende forhold, der er dækket af lovforslaget.

Lovforslaget indeholder implementering af erhvervsrettet EU-regulering men vurderes ikke at medføre væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante for ændringerne som følge af lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke have væsentlige klimamæssige konsekvenser af varig karakter isoleret set. Selve konstruktionsarbejderne i forbindelse med forventede ændringer på råolietransportsystemet, må dog forventes at medføre engangsudledninger af drivhusgasser. Disse engangsudledninger forventes dog at modsvares af de væsentlige løbende reduktioner af drivhusgasudledninger, som ændringer på råolietransportsystemet må forventes at medføre. Særligt den forventede nedtagning af Gorm E-plattformen, må forventes at nedbringe den samlede drivhusgasudledning fra råolietransportsystemet mærkbart.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vil indgå i indsatsen for at sikre gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder. Dette vil medvirke til at sikre biodiversiteten, og vil derfor have en positiv effekt på natur og miljø. Med ændringerne af henholdsvis rørledningsloven og kontinentalsokkelloven vil der blive skabt hjemmel til at sikre gunstig bevaringsstatus for bilag IV-arter og Natura-2000-områder blandt andet ved at stille vilkår som sikrer, at der ikke sker forstyrrelser, der har skadelig virkning på bilag-IV-arter og som sikrer, at der ikke sker ødelæggelse af yngle/rasteområder, når der gives tilladelse til forundersøgelser og ændringer af rørledningen på havområdet og ved tilladelser til udforskning af naturforekomster på dansk kontinentalsokkelområde samt forundersøgelser i forbindelse med rørledningsanlæg efter kontinentalsokkelloven på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde samt forundersøgelser i forbindelse med andre infrastrukturprojekter på dansk kontinentalsokkelområde.

8.1. Rørledningsloven

Med lovforslaget skabes der hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser, ændringer af rørledningen og afvikling af denne.

For så vidt angår ændringer af rørledningen og afvikling af denne, kan aktiviteter i forbindelse hermed have miljø- og naturmæssige konsekvenser på flora og fauna i de berørte områder. Miljøpåvirkningerne vil blandt andet kunne stamme fra anlægsændringer, trafik, støj og visse udledninger. Mulige miljøpåvirkninger kan blandt andet omfatte påvirkninger på hav- og kystfugle, marine pattedyr, fisk, plankton, samt bundfauna og undervandsvegetation.

For så vidt angår forundersøgelser, vil der være tale om geotekniske og geofysiske undersøgelser, herunder seismiske undersøgelser.

Ved geotekniske undersøgelser forstås ofte boringer og sedimentprøver af havbunden. Påvirkninger fra geotekniske undersøgelser indebærer ofte en fysisk forstyrrelse af havbunden på de enkelte punktlokaliteter, hvor der børes eller tages prøver af havbunden. Anvendes der boremudder i forbindelse med boreaktiviteter kan dette også påvirke det marine miljø afhængig af boremudders kemiske sammensætning samt mængden af boremudder og cuttings, der udledes til vandsøjlen. Geotekniske undersøgelser kan ligeledes medføre undervandsstøj fra boreaktiviteter og fra undersøgelsesfartøjet.

Ved geofysiske undersøgelser forstås ofte seismiske og hydroakustiske undersøgelser. Seismiske og akustiske instrumenter udsender alle bølger, der bevæger sig igennem vandet og videre ned i jorden. Bølgerne propagerer under vandet, og til dels over, og genererer undervandsstøj, der kan være til gene for en række dyrearter, herunder havpattedyr som marsvin og andre hvaltyper (Bilag IV-arter), som kan blive påvirket i form af adfærdsændringer og/eller midlertidige og permanente høreskader. Påvirkningsgraden afhænger i høj grad af frekvensen (Hz) og lydstyrken (dB) samt tidspunktet for undersøgelse. Derudover vil der være en fysisk forstyrrelse fra undersøgelsesfartøjet.

Miljøpåvirkningerne fra aktiviteter i forbindelse med forundersøgelser forventes primært at være lokale. Eventuelle grænseoverskridende miljøpåvirkninger vurderes generelt ikke at være væsentlige.

Aktiviteterne i forbindelse med rørledningen forventes at være afgrænset til Nordsøen og området omkring rørledningens traché ind til Fredericia. Det vil dog være afhængigt af det konkrete projekt.

Såfremt der ved konkrete projekter kan være grænseoverskridende miljøpåvirkninger, skal aktiviteten behandles efter reglerne i konventionen af 25. februar 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Espoo-konventionen).

De konkrete projekter skal vurderes efter reglerne i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen. Offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen gennemfører blandt andet dele af habitatdirektivet og dele af fuglebeskyttelsesdirektivet. Dette indebærer blandt andet, at konkrete projekter ikke kun skal vurderes isoleret set, men også skal medtage eventuelle kumulative miljøpåvirkninger, der kan påvirke et habitatområde eller beskyttede arter. Hvis det vurderes, at aktiviteterne kan have væsentlig påvirkning på internationale naturbeskyttelsesområder, skal der udarbejdes en konsekvensvurdering. Aktiviteterne skal også vurderes i forhold til påvirkning på beskyttede arter.

Ændringer på rørledningen skal vurderes efter reglerne i miljøvurderingsloven. Såfremt ændringen er omfattet af bilag 2 i miljøvurderingsloven, foretages først en screening efter miljøvurderingslovens § 21. Hvis det vurderes, at projektet kan have væsentlige påvirkninger på miljøet, foretages en fuld miljøvurdering efter miljøvurderingsloven. Det bemærkes, at rørledningen er etableret før implementeringsfristen for Direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (herefter VVM-direktivet). Det betyder, at der som udgangspunkt alene vil være udvidelser eller ændringer til rørledningen, der vil være omfattet af VVM-direktivets krav om miljøvurdering. Hvis det ikke vil være muligt at afgrænse det konkrete projekt fra det samlede eksisterende anlæg, skal der dog foretages en vurdering af, hvorvidt hele anlægget skal være omfattet af kravet om VVM-screeningen eller miljøkonsekvensvurdering. Forundersøgelser som primært omfatter geotekniske eller geofysiske aktiviteter, herunder seismiske undersøgelser, falder normalt ikke ind under miljøvurderingslovens anvendelsesområde, og der skal derfor alene ske en vurdering efter habitatreglerne mv. efter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

8.2. Kontinentalsokkeloven

Med lovforslaget skabes en klar hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser og samtidig knyttes reglerne om tilladelse til udforskning af naturforekomster i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. op på habitatreglerne.

Udforskning af naturforekomster, jf. kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., og forundersøgelser, jf. de foreslåede ændringer til kontinentalsokkelovens § 3 a og § 4, omfatter blandt andet geotekniske og geofysiske undersøgelser, herunder seismiske undersøgelser. Der henvises til beskrivelsen af geotekniske og geofysiske undersøgelser i afsnit 8.1.

Aktiviteterne skal vurderes efter reglerne i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen for så vidt angår tilladelse til udforskning af naturforekomster efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., og tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med rørledninger, jf. den foreslåede § 2 a, og efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet for så vidt angår tilladelse til forundersøgelse i forbindelse med elkabler, jf. den foreslåede § 2 a. Dette indebærer blandt andet, at konkrete projekter ikke kun skal vurderes isoleret set, men også skal medtage eventuelle kumulative miljøpåvirkninger, der kan påvirke et habitatområde eller beskyttede arter. Hvis det vurderes, at aktiviteterne kan have væsentlig påvirkning på internationale naturbeskyttelsesområder, skal der udarbejdes en konsekvensvurdering. Aktiviteterne skal også vurderes i forhold til påvirkning på beskyttede arter.

Forundersøgelser som omfatter geotekniske eller geofysiske aktiviteter, herunder seismiske undersøgelser, falder ikke ind under miljøvurderingslovens anvendelsesområde, og skal derfor alene vurderes efter habitatreglerne mv. efter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

9. Forholdet til EU-retten

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering – særligt idet lovforslaget ikke går videre end minimumskravene i EU-reguleringen.

9.1. Naturbeskyttelsesdirektiverne

Lovforslaget gennemfører dele af habitatdirektivet og dele af fuglebeskyttelsesdirektivet.

Ved de foreslåede ændringer i rørledningsloven gennemføres dele af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, således at der skal foretages en vurdering af, hvorvidt ændringer af rørledningen på havområdet påvirker internationale beskyttelsesområder og beskyttede arter (Bilag IV arter).

I forhold til kontinentalsokkeloven knyttes bestemmelserne om naturbeskyttelse i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, til tilladelser til udforskning af naturforekomster i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Det har været fast administrativ praksis, at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i direktiverne. Med lovforslaget skrives dette udtrykkeligt i loven for at undgå fremtidig fortolkningstvivil.

I forhold til kontinentalsokkeloven forslås det, at der indsættes en ny § 2 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med infrastrukturprojekter på havet. Der henvises til afsnit 3.2.2. Disse undersøgelser foreslås også omfattet af bestemmelserne om naturbeskyttelse i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

9.1.1. Habitatdirektivet

Habitatdirektivet har til formål at bidrage til at sikre den biologiske diversitet ved at bevare naturtyperne og de vilde dyr og planter. Ifølge direktivet skal der oprettes et sammenhængende europæisk økologisk net af særlige bevaringsområder under betegnelsen Natura 2000, der omfatter udpegede lokaliteter med naturtyper nævnt i direktivets bilag I og levesteder for de arter, der er nævnt i direktivets bilag II, samt de særligt beskyttede områder, som er udlagt i medfør af fuglebeskyttelsesdirektivet. Det er Miljøministeriets ansvar at udarbejde forvaltningsplaner for disse særlige bevaringsområder. Der henvises i den forbindelse til miljømålsloven.

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til, for de særlige bevaringsområder, at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger. Disse kan i givet fald indebære hensigtsmæssige forvaltningsplaner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i direktivets bilag I og de arter i direktivets bilag II, der findes på lokaliteterne.

Ifølge habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for direktivets målsætninger.

Ifølge habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, skal alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold for stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de – hvis det anses for nødvendigt – har hørt offentligheden.

Hvis en plan eller et projekt, på trods af at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten ifølge habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. Hvis der er tale om en lokalitet med en prioriteret naturtype og/eller en prioriteret art, kan der som begrundelse for alligevel at gennemføre en plan eller et projekt alene henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller, efter udtalelse fra Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

9.1.2. Fuglebeskyttelsesdirektivet

Fuglebeskyttelsesdirektivet vedrører beskyttelse af alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område, og omhandler bevarelse, forvaltning, regulering og fastsættelse af regler for udnyttelse af de pågældende arter. Direktivet indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at opretholde og tilpasse bestanden af de omhandlede arter på et niveau, som især imødekommer økologiske, videnskabelige og kulturelle krav og samtidig tilgodeser økonomiske og rekreative hensyn. Medlemsstaterne træffer ud fra de omhandlede hensyn alle de nødvendige foranstaltninger til at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkeligt forskelligartede og vidtstrakte levesteder for de omhandlede arter, blandt andet ved oprettelse af beskyttede områder og ved vedligeholdelse og forvaltning i overensstemmelse med de økologiske krav både i og uden for de beskyttede områder.

For arter, som er anført i fuglebeskyttelsesdirektivets bilag I, træffes der ifølge direktivets artikel 4, stk. 1, særlige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til deres levesteder for at sikre, at de kan leve og formere sig i deres udbredelsesområde, og der udlægges som særligt beskyttede områder sådanne områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af disse arter. Ifølge artikel 4, stk. 2, træffes tilsvarende foranstaltninger med hensyn til regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I, for så vidt angår de pågældende arters yngle-, fjerskifte- og overvintringsområder samt rasteområder inden for deres træk-ruter.

Ifølge fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 4, træffer medlemsstaterne egnede foranstaltninger med henblik på at undgå forurening eller forringelse af levestederne i de beskyttede områder, der er nævnt i stk. 1 og 2, samt forstyrrelse af fuglene, i det omfang en sådan forurening, forringelse eller forstyrrelse har væsentlig betydning for formålet med denne artikel. Medlemsstaterne bestræber sig på at undgå forurening eller forringelse af levesteder også uden for disse beskyttede områder.

Ifølge habitatdirektivets artikel 7 træder forpligtelserne i artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i habitatdirektivet i stedet for forpligtelserne i artikel 4, stk. 4, 1. pkt., i fuglebeskyttelsesdirektivet for så vidt angår de områder, der er udlagt som særligt beskyttede efter artikel 4, stk. 1, eller tilsvarende anerkendt efter artikel 4, stk. 2, deri.

9.2. Miljøvurderingsdirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 21. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (herafter miljøvurderingsdirektivet) indeholder blandt andet krav om, at planer og programmer, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet, underkastes en miljøvurdering, inden de vedtages eller udstedes. Generel lovgivning kan være omfattet af direktivets planbegreb og dermed, såfremt direktivets øvrige betingelser er opfyldt, kravet om forudgående miljøvurdering. I den forbindelse bemærkes det, at lovforslaget ikke er omfattet af kravet om strategisk miljøvurdering, da det ikke opfylder betingelserne herfor.

9.3. VVM-direktivet

Etablering af anlæg i Nordsøen omfattet af rørledningsloven vil som udgangspunkt være omfattet af VVM-direktivet. VVM-direktivet indeholder i bilag I og II en række projekter, hvortil tilladelse forudsætter udarbejdelse og vurdering af en miljøkonsekvensrapport (VVM).

Det er forventningen, at anlægsarbejderne vil være af en sådan karakter, at de udgør et VVM-pligtigt projekt efter VVM-direktivets bilag I og II. Der tænkes i den forbindelse umiddelbart på bilag 1, nr. 16, og nr. 29, og bilag 2, nr. 2, litra e, nr. 10 litra i, og 13 a.

For projekter omfattet af VVM-direktivets bilag II skal der i første omgang træffes en screeningsafgørelse på baggrund af projektansøgers ansøgning og projektbeskrivelse i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 4, stk. 2, jf. også miljøvurderingslovens § 21. Denne afgørelse vil tage endelig stilling til, om etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg kræver en VVM-tilladelse efter VVM-direktivet. Det er klima-, energi- og forsyningsministeren der er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet, der er omfattet af bilag I og II, herunder af, om projekter omfattet af bilag II kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 17, stk. 4.

9.4. Miljøstraffedirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (2008/99/EF) af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (herefter miljøstraffedirektivet) indeholder bestemmelser om indførelsen af strafferetlige sanktioner i national lovgivning for alvorlige overtrædelser af fællesskabsrettens bestemmelser om miljøbeskyttelse.

Efter miljøbeskyttelsesdirektivets artikel 3, stk. 1, litra h, skal medlemsstaterne sikre, at enhver adfærd, der forårsager betydelig beskadigelse af levesteder inden for et beskyttet område udgør en strafbar handling, hvis den er ulovlig og begås forsætligt eller i det mindste ved grov uagtsomhed. Ved »levested inden for et beskyttet område« forstås efter artikel 2, stk. 1, litra c, alle levesteder for arter, for hvilke et område er klassificeret som særligt beskyttet område i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i fuglebeskyttelsesdirektivet eller i henhold til artikel 4, stk. 4 i habitatdirektivet.

Efter miljøstraffedirektivets artikel 3, stk. 1, litra f, skal medlemsstaterne sikre, at drab på, destruktion, besiddelse eller indfangning/-samling af beskyttede vilde dyre- eller plantearter udgør en strafbar handling, hvis den er ulovlig og begås forsætligt eller i det mindste ved grov uagtsomhed, medmindre adfærden vedrører et ubetydeligt antal af sådanne arter og kun har ubetydelig indvirkning på arternes bevaringsstatus. De omhandlede dyre- og plantearter er dem, der er opført i bilag IV til habitatdirektivet og bilag I til fuglebeskyttelsesdirektivet.

Lovforslaget indeholder strafferetlige sanktioner til gennemførelse af miljøstraffedirektivet og implementerer dermed miljøstraffedirektivet. I lovforslagets § 1, nr. 7, fremgår det af den foreslåede § 3 d, stk. 4, at der kan fastsættes miljøvilkår i forbindelse med godkendelse af etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg på havområdet. Ved lovforslaget indsættes der strafferetlige sanktioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Heraf fremgår det af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, nr. 1, at tilsidesættelse af vilkår for tilladelser kan straffes med bøde.

Lovforslaget vil også give adgang til, at der ved fastsættelse af regler i medfør af lovforslaget også vil kunne fastsættes regler om straf, herunder implementering af ovennævnte bestemmelser vedrørende miljøstraffedirektivet.

9.5. Havstrategidirektivet

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil være bundet af reglerne i lov om havstrategi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 25. november 2019, som omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner. Loven har til formål at fastlægge rammerne for de foranstaltninger, der skal gennemføres for at opnå eller opretholde god miljøtilstand i havets økosystemer, og muliggøre en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer. Med hjemmel i loven udstedes havstrategier, der bl.a. indeholder miljømål og indsatsprogrammer. I henhold til lovens § 18 er statslige, regionale og kommunale myndigheder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af fastsatte miljømål og indsatsprogrammer.

10. Forholdet til internationale forpligtigelser

10.1. Ramsar-konventionen

Konvention af 2. februar 1971 om vådområder af international betydning navnlig som levesteder for vandfugle (Ramsar-konventionen), som Danmark ratificerede i den 16. juli 1977, har til formål at beskytte vandområder af international betydning, områder til optagelse på "Listen over vådområder af international betydning", fremme beskyttelse af områder på listen og fremme fornuftig anvendelse af vådområder generelt. Der er i medfør af miljømålsloven udpeget en række internationale naturbeskyttelsesområder. De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder (EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder og Ramsar-områder). Alle de danske Ramsar-områder indgår i EF-fuglebeskyttelsesområderne og er derfor en del

af Natura 2000-netværket. Rørledningen, som den ligger i dag, går ikke ind i Ramsar-områder på havet.

På havet går rørledningen et sted gennem et Natura 2000-område (men ikke et Ramsar-område).

Med lovforslaget foreslås, at direktiverne om naturbeskyttelse gennemføres i rørledningsloven. Som konsekvens heraf, vil offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen blive udvidet, til også at omfatte projekter der kræver tilladelser efter rørledningsloven. Gennemførelsen af Natura 2000-planerne og beskyttelse af området efter habitatdirektivets bestemmelser sikrer de danske forpligtelser efter Ramsar-konventionen.

10.2. Havretskonventionen

Ifølge artikel 77 i Havretskonventionen, som Danmark ratificerede i 2004, og som EU også har ratificeret, udøver kyststaten suveræne og eksklusive rettigheder over kontinentalsoklen for så vidt angår efterforskning og udnyttelse af dens naturlige ressourcer.

Ifølge artikel 79 i Havretskonventionen har alle stater ret til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger på kontinentalsoklen. Med forbehold for sin ret til at træffe rimelige foranstaltninger med henblik på efterforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af dens naturlige ressourcer og forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra rørledninger, må kyststaten ikke hindre udlægning eller vedligeholdelse af sådanne kabler eller rørledninger. Kyststaten skal godkende linjeføringen.

Havretskonventionens kapitel XIII indeholder bestemmelser om videnskabelig havforskning på kontinentalsoklen. Det følger af artikel 246 (1) i Havretskonventionen, at i forhold til videnskabelige undersøgelser i den eksklusive økonomiske zone og på kontinentalsoklen, har kyststaten ret til at regulere, give tilladelse til og udføre videnskabelig havforskning i overensstemmelse med bestemmelserne i Havretskonventionen. Videnskabelig havforskning i den eksklusive økonomiske zone og på kontinentalsoklen må kun udføres med kyststatens samtykke.

Det følger endvidere af Havretskonventionens artikel 192 at staterne er forpligtede til at beskytte og bevare havmiljøet.

UDKAST

EU har ratificeret Havretskonventionen, og der er derfor en forventning om at EU's miljølovgivning, herunder direktiverne om naturbeskyttelse, er i overensstemmelse med Havretskonventionens bestemmelser.

Lovforslaget vurderes på denne baggrund at være i overensstemmelse med Havretskonvention.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. maj 2022 til den 28. juni 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Aalborg Portland A/S, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CO-industri, Concito, Dana Petroleum Denmark B.V., Danish Cable Protection Committee, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Rederier, Dansk Sportsdykker Forbund, Danmarks Sportsfiskerforbund, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet, DTU Aqua, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Shell A/S, Danske Maritime, Danske Regioner, Danoil Exploration A/S, Debra – Energibranchen, De frie Energiselskaber, Dansk Industri, Energi- og Olieforum.dk, Energiklagenævnet, Energinet, E.ON Danmark A/S, Erhvervsstyrelsen, Finansministeriet, Fiskeristyrelsen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Friluftsrådet, FSR danske revisorer, Greenpeace, Grønland, Hess Denmark ApS, HOFOR A/S, INEOS E&P (Petroleum) Denmark ApS, INEOS E&P (Norge) Petroleum DK AS, Inforce, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), KL (Kommunernes Landsforening), Kystdirektoratet, Landsforeningen Levende Hav, Landbrug & Fødevarer, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriets for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, NEAS Energy A/S, Neptune Energy ApS, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nogat B. V., Nordstream AG, Nordstream 2 AG, Nordsøfonden, Noreco Olie-og Gasudvinding Danmark B.V., Offshore Center Danmark, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, ONE-Dyas Denmark ApS, Petrogas E&P UK Limited, Reel Energi Oplysning, Statsministeriet, Swedegas, Total E&P Danmark A/S, Total Denmark ASW, Filial af Total Denmark ASW, INC., USA, Udenrigsministeriet, Verdens Skove, Wintershall Noordzee B.V., Wintershall DEA International GmbH, WWF og Ørsted.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
--	--------------------------------------	-----------------------------------

UDKAST

	(hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	(hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

UDKAST

Til nr. 1

Den gældende rørledningslov gennemfører ikke EU-retsakter, hvorfor loven ikke indeholder en notehenviisning.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at der indsættes en fodnote til loven, således at det vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet, miljøstraffedirektivet og VVM-direktivet.

Til nr. 2

Efter § 1, stk. 3, i den gældende rørledningslov kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om driften af rørledningen og separationsfaciliteterne m.v. og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden.

Ministeren har på nuværende tidspunkt ikke udnyttet bemyndigelsen til at fastsætte regler om driften af rørledningen og separationsfaciliteterne m.v.

For så vidt angår ministerens udøvelse af tilsynet gennem Energistyrelsen har dette på nuværende tidspunkt i praksis været tilrettelagt således, at styrelsen sikrer, at ejeren efterlever styrelsens afgørelser efter loven og regler fastsat i medfør af loven. Som et led i det løbende tilsyn deltager styrelsen desuden i de relevante samarbejdsfora med deltagelse af ejeren og brugerne. Derudover afholdes der særskilte møder med henholdsvis ejeren og brugerne efter behov.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, stk. 3, at ministeren fører tilsyn med virksomheden, og at denne lov og regler og vilkår udfærdiget i medfør af loven overholdes.

Den foreslåede ændring i § 1, stk. 3, vil medføre, at ministerens tilsyn ikke længere ifølge loven udføres gennem Energistyrelsen. Energistyrelsen vil imidlertid fortsat være tilsynsmyndighed for råolie transportsystemet, da ministerens kompetence efter rørledningsloven er delegeret hertil, jf. delegationsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3. Der er således blot tale om en lovteknisk ændring, der skal sikre større smidighed i tilfælde af ressortomlægning eller andre ændringer.

Bestemmelsen medfører desuden, at ministerens tilsyn ikke alene angår driften af virksomheden, herunder virksomhedens økonomiske forhold, men

UDKAST

også ejerens, brugernes eller andre rettighedshaveres overholdelse af de foreslåede bestemmelser i §§ 3 d – 3 g.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at ministerens tilsynogså vil omfatte tilsyn med regler og vilkår udfærdiget i medfør af rørledningsloven.

Dette betyder, at ministeren får en eksplicit hjemmel til at føre tilsyn med andre rettighedshavere efter loven, herunder for eksempel brugerne eller andre virksomheder, der er omfattet eller undtaget fra tilslutningspligten, jf. rørledningslovens § 2, stk. 2 og 3.

Den foreslåede ændring af lovens tilsynsbestemmelse skal blandt andet ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser §§ 3 d - 3 g, hvorefter ministeren skal godkende ændringer af rørledningen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke berøre ministerens adgang til fortsat at kunne fastsætte regler om driften af rørledningen og separationsfaciliteter m.v. Det bemærkes, at ministeren ikke har udnyttet bemyndigelsen på nuværende tidspunkt.

Til nr. 3

Der er ikke i den gældende rørledningslov bestemmelser om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på havområdet. Ministeren kan desuden fastsætte regler om fravigelse af reglerne i de i 1. pkt. nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Den foreslåede bestemmelse i § 1 a, vil medføre, at habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet og eventuelt anden EU-regulering kan gennemføres for så vidt angår projekter, der vedrører ændringer af rørledningen på havområdet.

UDKAST

Det bemærkes, at havområdet i denne lov forstås som dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte regler eller træffe de beslutninger, som er nødvendige for anvendelsen af Den Europæiske Unions forordninger om naturbeskyttelse på havområdet.

Den foreslåede bestemmelse vil dermed udgøre hjemmelsgrundlaget for fastsættelse af nationale regler til supplerende af sådanne forordninger.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter desuden, at såfremt en retsakt udstedt af Den Europæiske Union indeholder adgang for medlemsstaterne til at fravige retsakten, er ministeren således bemyndiget til at afgøre, om adgangen skal udnyttes.

Dette indebærer, at såfremt en retsakt åbner adgang for medlemsstaterne til at fravige retsakten ved at fastsætte afvigende regler, er ministeren bemyndiget til at afgøre, om og på hvilken måde denne adgang skal udnyttes i det omfang nærværende lov i øvrigt giver mulighed for at fastsætte sådanne afvigelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan fastsættes regler på områder, hvor Danmark har påtaget sig forpligtelser til at opfylde internationale konventioner om naturbeskyttelse på dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde.

Den foreslåede bestemmelse vil dermed udgøre hjemmelsgrundlaget for opfyldelse af de danske forpligtelser efter Ramsar-konventionen.

For nærmere om habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet henvises til afsnit 9.1 i de almindelige bemærkninger, og for Ramsar-konventionen henvises til afsnit 10.1 i de almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i §§ 3 f – 3 h som er beskrevet i lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 4

Der er ingen bestemmelser i den gældende rørledningslov, der regulerer klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at godkende aftaler om driften af rørledningen eller dele heraf inden disse indgås.

Det følger dog af et vilkår i Energistyrelsens afgørelse af 15. januar 1982 om principgodkendelse af rørledningsprojektet, at "selskabet ikke indgår aftaler med andre vedrørende den fremtidige drift af det samlede olierørledningssystem eller dele heraf, forinden sådanne aftaler har været forelagt for Energistyrelsen til godkendelse." Samme forudsætninger fremgår også af Energistyrelsens afgørelse af 30. april 1984, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 3 (dagældende § 1, stk. 4), i rørledningsloven, om tilladelse til ibrugtagning og drift af det samlede danske råolietransportsystem, jf. afgørelsens afsnit 2.2. og vilkår 6, hvorefter "DORAS senest den 1. august 1984 fremsender de i ovenstående afsnit 2.2. nævnte aftaler til Energistyrelsens godkendelse."

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 6*, at aftaler om driften af anlæg omfattet af § 1, stk. 1, eller dele heraf ikke kan indgås, før ministeren har godkendt disse.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 6*, vil medføre, at vilkår fra de ovennævnte afgørelser fra 1982 og 1984 lovfæstes. Dette sker for at sikre gennemsigtighed og samtidig også for at præcisere rækkevidden af ministerens godkendelseskompetence.

Den foreslåede bestemmelse, vil således medføre, at ejeren af rørledningen ikke kan ændre eksisterende aftaler eller indgå nye aftaler vedrørende driften af det samlede råolierørledningssystem eller dele heraf, førend sådanne aftaler har været forelagt for ministeren til godkendelse. Disse aftaler benævnes også operatøraftaler. Konkret er der for nuværende tale om operatøraftaler om driften af Gorm E-plattformen, driften af sø- og landleddningerne m.v. og om driften af terminalen m.v., samt en transport- og loadingkontrakt.

Ministeren vil ved godkendelsen af sådanne operatøraftaler kunne lægge vægt på, at ejeren af rørledningen med operatøraftalerne sikrer, at aftalerne medfører en effektiv og hensigtsmæssig drift af råolietransportsystemet, jf. hertil også den foreslåede § 2 c. Ved godkendelsen vil ministeren endvidere kunne lægge vægt på organisatoriske forhold af relevans for en effektiv og hensigtsmæssig drift af rørledningssystemet. Det angår blandt andet klarhed over kommunikationsveje samt ansvars- og kompetenceforhold mellem de enkelte deltagere i samarbejdet. Det kan også angå, at ejeren parallelt med aftalen tilrettelægger sin struktur og bemanning således, at ejerens organisation kan opbygge, vedligeholde og i fornødent omfang videreudbygge den

UDKAST

kompetence, som er nødvendig for driften af råolietransportsystemet. Aftalerne skal hertil blandt andet være tilstrækkelig fleksible eller åbne mulighed for efterfølgende genforhandling.

Der henvises i øvrigt til indledningen i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

I den gældende rørledningslov er ejeren af rørledningen benævnt som DONG Oil Pipe A/S i § 2 a, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås, at ”DONG Oil Pipe A/S” i rørledningslovens § 2 a, *stk. 1, 2. pkt.* ændres til ”ejeren”.

Den foreslåede ændring skyldes en fejl ved gennemførelsen af lov nr. 630 af 8. juni 2016, hvor det fremgik, at ”DONG Oil Pipe A/S” skulle ændres til ”ejeren” i § 2 a, stk. 1, 1. pkt. Dette må opfattes som en tastefejl, da lovens § 2 a, stk. 1, 1. pkt. ikke indeholder ”DONG Oil Pipe A/S”. Det fremgår af note 2 til lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019 om lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, at denne fejl skal rettes ved førstkommende lejlighed. Ændringen gennemføres som tidligere tiltænkt i lovens § 2 a, stk. 1, 2. pkt.

For så vidt angår ministeriets overvejelser vedrørende denne ændring, henvises der til bemærkningerne til lovforslag nr. 173, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 173 som fremsat, side 18-19.

Til nr. 6

Den gældende rørledningslov indeholder ingen bestemmelser, der direkte bestemmer, at ejeren af råolietransportsystemet er forpligtet til at sikre, at råolietransportsystemet til enhver tid er indrettet på en måde, så ejeren fortsat kan varetage transport- og anlægspilgten, jf. § 2, stk. 2, på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

På samme måde indeholder den gældende lov ingen bestemmelser, der giver ministeren adgang til at kræve ændringer i råolietransportsystemet, såfremt det eksisterende transportsystem vurderes ikke at være indrettet på en sådan måde, at ejeren fortsat kan varetage transport- og anlægspilgten, jf. § 2, stk. 2, på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 c, *stk. 1*, at ejeren er forpligtet til at sikre, at råolietransportsystemet, jf. rørledningslovens § 1, stk. 1 og 2, til enhver tid er indrettet på en måde, så transport- og anlægspigten, jf. § 2, stk. 2, varetages på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 c, *stk. 1*, vil medføre, at ejeren får en eksplicit forpligtelse til at sikre, at råolietransportsystemet til enhver tid er indrettet og drives på en hensigtsmæssig og effektiv måde og på en måde, der sikrer at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 c, *stk. 2*, at såfremt råolietransportsystemet ikke lever op til kravene i *stk. 1*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele påbud til ejeren om at foretage ændringer af råolietransportsystemet eller driften heraf, således at pligten i *stk. 1* opfyldes.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 c, *stk. 2*, vil medføre, at ministeren bemyndiges til at give påbud om, at der inden for en rimelig frist skal indsendes en ansøgning om ændring af råolietransportsystemet, såfremt ministeren vurderer, at den nuværende udformning af råolietransportsystemet ikke lever op til kravet om, at råolietransportsystemet til enhver tid er indrettet på en hensigtsmæssig og effektiv måde og på en måde, der sikrer at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat, kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne om fiskal i måling i de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1.1.

Ministerens påbudsadgang kan kun anvendes, når det vurderes, at den nuværende konfiguration af råolietransportsystemet ikke lever op til forpligtelsen i den foreslåede § 2 c, *stk. 1*. Ved en vurdering af om ejeren opfylder denne pligt kan ministeren inddrage en vurdering af råolietransportsystemets løbende driftsomkostninger, anvendelighed for råolietransport, kapacitet, råoliespecifikation, designspecifikation, driftsforhold, tilslutningsmuligheder, fiskalt målesystem samt opfyldelse af transport- og anlægspligt m.v.

Påbudsadgangen bør primært finde anvendelse i situationer, hvor den ekssi-

sterende konfiguration af transportsystemets medfører forhøjede driftsomkostninger for råolietransportsystemet, når konfigurationen sammenholdes med andre sammenlignelige og mulige konfigurationer af råolietransportsystemet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

(§ 3 d)

Den gældende rørledningslov indeholder ingen regler, der regulerer hverken tilladelser til forundersøgelse af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg eller ændringer af rørledningen eller andre undersøgelser af rørledningen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til at foretage forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg, ændring af eksisterende anlæg eller til at foretage andre undersøgelser af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter omfattet af § 1, stk. 1. Tilladelsen skal angive de områder, den omfatter.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne meddele tilladelse til at foretage forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg, ændring af eksisterende anlæg eller andre undersøgelser af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter omfattet af § 1, stk. 1.

Forundersøgelser med henblik på etablering af nye anlæg eller ændring af eksisterende anlæg vil eksempelvis kunne omfatte geotekniske og geofysiske forundersøgelser. De geotekniske forundersøgelser kan blandt andet omfatte jordbundsundersøgelser, mens de geofysiske forundersøgelser blandt andet kan omfatte seismiske undersøgelser. Andre undersøgelser af rørledningen vil eksempelvis kunne omfatte nødvendige undersøgelser af rørledningens stand. Det vil komme an på det konkrete projekt, hvilke typer af undersøgelser, der vil være relevante at gennemføre med henblik på realiseringen af det konkrete projekt.

Ved en godkendelse efter § 3 d, stk. 1 vil ministeren kunne inddrage vurderinger af udstyr, arbejdsprogram og udførelsesmåde forbundet med undersøgelsen

UDKAST

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 2, 1. pkt.*, at funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og af ændringer af eksisterende anlæg omfattende af § 1, stk. 1 og 2, skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden disse iværksættes.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at ejeren af rørledningen er forpligtet til at ansøge om at iværksætte nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattende af lovens § 1, stk. 1 og 2. Ministeren godkender efter bestemmelsen nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg både på land og havområdet.

Ved vurderingen af hvorvidt et nyt anlæg eller en ændring af et eksisterende anlæg har en tilfredsstillende funktionalitet og udformning kan ministeren blandt andet inddrage hensynet til selve råolietransporten, anlægs- og driftsøkonomien, driftsforholdene, kapaciteten i røret, råoliespecifikationen, designspecifikationen, tilslutningsmulighederne for tredjeparter, afgrænsningen af råolietransportsystemet, muligheden for benyttelse af andres infrastruktur samt aftaler herom. Ministeren skal ved vurderingen sikre, at ejeren efter ændringen fortsat kan varetage sin transport- og anlægspligt, jf. § 2, stk. 2, på en hensigtsmæssig og effektiv måde.

En ansøgning om ændring af eksisterende anlæg kan blandt andet vedrøre ændringer af det fiskale målesystem.

Ved behandlingen af en ansøgning om ændring af det fiskale målesystem skal ministeren sikre, at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling. Ministeren kan blandt andet inddrage det ansøgte målesystems referenceramme, udformning, procedurer, inspektion, vedligehold og beregningsmodel ved vurderingen af, hvorvidt mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 2, *2. pkt.*, at ministeren i forbindelse med godkendelsen kan fastsætte betingelser og vilkår.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 2, *2. pkt.*, vil medføre, at ministeren ved godkendelser af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg, for så vidt angår fortsat varetagelse af transport- og anlægspligten på en hensigtsmæssig og effektiv måde og korrekt opgørelse af mængderne og kvaliteten

UDKAST

af den transporterede råolie og kondensat, kan fastsætte de relevante betingelser og vilkår for at sikre, at råolietransportsystemet opfylder transport- og anlægspligten på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og for at sikre at kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat fortsat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling. Det bemærkes, at eventuelle betingelser vil angå forhold, der skal være opfyldt, før tilladelsen kan tages i brug, mens eventuelle vilkår vil angå forhold, der skal efterleves, mens godkendelsen er taget i brug.

Sådanne betingelser og vilkår som nævnt i § 3 d, stk. 2, kan eksempelvis angå anvendelighed for råolietransport, kapacitet, råoliespecifikation, designspecifikation, driftsforhold, aftaler om ejerens anvendelse af andres infrastruktur, tilslutningsmuligheder, fiskalt målesystem samt en hensigtsmæssig og effektiv opfyldelse af transport- og anlægspligten. Ministeren vil således blandt andet kunne fastsætte vilkår om, at det i forbindelse med ændringen skal sikres, at kapaciteten i rørledningen kan opretholdes eller eventuelt skal justeres for at imødegå en nedgang i den transporterede oliemængde. Som et andet eksempel vil ministeren kunne fastsætte vilkår om, at infrastrukturen skal være indrettet således, at nye brugere af rørledningen vil kunne tilslutte sig denne uden unødige tekniske vanskeligheder og omkostninger i overensstemmelse med rørledningslovens § 2, stk. 1 og 2, om tilslutningspligt og transportpligt. Ministeren vil herudover kunne fastsætte andre relevante vilkår.

Anvendelsen og forståelsen af § 3 d, stk. 2, har nøje sammenhæng med bestemmelsen i § 3 d, stk. 3. Helt overordnet skal det anføres, at § 3 d, stk. 2, vedrører ministerens godkendelse af, at funktionaliteten og udformningen af råolietransportsystemet også efter etableringen af nye anlæg eller ændringer er tilfredsstillende. I tillæg hertil vil det efter bestemmelsen i § 3 d, stk. 3, være nødvendigt for ansøger, at indhente ministerens godkendelse af selve etableringen, selve ændringen eller selve de arbejder, der skal udføres på havområdet, for at sikre at det ansøgte vurderes efter reglerne i naturbeskyttelsesdirektiverne. Se nærmere om indholdet af § 3 d, stk. 3, nedenfor.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 3*, at når etablering af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet foretages på havområdet, skal disse godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden etableringen, ændringen eller arbejderne må påbegyndes.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 3, vil medføre, at selve etableringen af nye anlæg, ændringen af et eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet vil skulle godkendes af ministeren. Bestemmelsen er blandt andet indsat for at sikre hjemmel til, at ansøgninger om anlægsændringer eller arbejder forbundet med driften af rørledningen, jf. lovens § 1, stk. 1, kan godkendes efter reglerne i miljøvurderingsloven, og at de kan godkendes efter reglerne i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen. Dette er nødvendigt for at sikre opfyldelse af Danmarks forpligtelser efter miljøvurderingsdirektivet samt habitat- og fuglebeskyttelsesdirektivet.

En godkendelse efter stk. 3 vil altså omhandle selve processen og det arbejde, der skal udføres for at gennemføre ændringen. Derudover skal arbejder, der er nødvendige for driften af rørledningen godkendes af ministeren. Disse arbejder kan for eksempel omfatte rock-dumping, nedgravningsarbejder eller andre udvendige vedligeholdelsesarbejder. En eventuel godkendelse efter stk. 3, vil desuden kunne inddrage efterfølgende natur- og miljøpåvirkninger, som etableringen af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg eller arbejder måtte medføre. Endeligt vil der i en godkendelse efter stk. 3 kunne inddrages hensynet til udforskning af kontinentalsoklen, udnyttelsen af soklens naturforekomster, muligheden for at føre et effektivt tilsyn, ejerens forpligtelse til løbende vedligehold og hensynet til tredjemænds rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

En ændring efter bestemmelsen kan desuden omfatte afviklingen af et eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1 i den gældende rørledningslov, jf. også den foreslåede § 3 e i dette lovforslag.

Ved en godkendelse efter § 3 d, stk. 3, der vedrører afvikling af et eksisterende anlæg, vil ministeren kunne inddrage hensynet til en hensigtsmæssig og effektiv afvikling. Ministeren vil ud over de ovennævnte hensyn kunne inddrage hensynet til Danmarks internationale forpligtelser efter OSPAR-konventionen.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 vil betyde, at etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg eller arbejder på havområdet skal godkendes i henhold til både stk. 2 og 3, mens etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg på land alene skal godkendes efter stk. 2.

UDKAST

Baggrunden for at § 3 d, stk. 3, kun finder anvendelse på havområdet skal findes i miljøvurderingslovens § 17, stk. 4, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren er ansvarlig myndighed for behandling af sager vedrørende projekter efter miljøvurderingsloven på havområdet. Miljøvurderinger efter miljøvurderingsloven udføres på land af kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller miljøministeren. På samme måde er Energistyrelsen efter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, ansvarlig for habitvurderinger på havområdet.

Opdelingen mellem stk. 2 og stk. 3 skal ligeledes forstås på denne baggrund. Energistyrelsen er som nævnt kun miljømyndighed på havområdet. Ministeren har imidlertid behov for at sikre, at samtlige anlæg både på land og på havområdet kan understøtte en hensigtsmæssig og effektiv opfyldelse af transport- og anlægspligten, jf. § 2, stk. 2. Af denne grund har det været nødvendigt at opdele bestemmelserne i et stk. 2 og et stk. 3, da Energistyrelsen kun skal varetage miljømæssige hensyn på havområdet, men derimod skal varetage hensynet til transport- og anlægspligten både på havområdet og på land.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 4*, at ministeren ved godkendelse efter stk. 1 og 3 kan fastsætte de miljømæssige betingelser og vilkår knyttet til afgørelsen, der er påkrævede for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Ministeren kan desuden fastsætte andre betingelser og vilkår vedrørende udforskning af soklen, udnyttelse af soklens naturforekomster, tilsyn med og vedligehold af rørledningen, fjernelse af anlæg, reetablering af havbunden efter afvikling, og hensynet til tredjemands rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 4, vil medføre, at ministeren får adgang til at stille de nødvendige vilkår til godkendelser efter den foreslåede § 3 d, stk. 1 og 3. De vilkår ministeren vil kunne fastsætte, kan opdeles i to hovedgrupper som indikeret ved henholdsvis 1. og 2. pkt. Vilkår som beskrevet i 1. pkt., vil medføre varetagelse af miljømæssige hensyn i bred forstand, og vil blandt andet kunne vedrøre udstyr, program, udførelsesmåde og monitorering. Vilkår som beskrevet i 2. pkt., vil medføre varetagelse af kontinentalsoklens naturforekomster, reetablering af havbunden efter afvikling, tredjemands rettigheder og til ministerens løbende tilsyn med råolie-transportssystemet.

UDKAST

Bestemmelsen er indsat for at sikre opfyldelse af habitatdirektivets artikel 6, stk. 2.

Det bemærkes, at det er hensigten, at en afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 3, skal træde i stedet for en afgørelse efter § 25 i miljøvurderingsloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1.

(§ 3 e)

Den gældende rørledningslov indeholder ikke bestemmelser, der regulerer afvikling af rørledningen eller dele heraf.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 e, *stk. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan kræve, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, der er etableret på havområdet, afvikles, når de pågældende dele er taget ud af drift, jf. § 1, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 e, *stk. 1*, vil medføre, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, der er etableret på havområdet, afvikles, når disse tages ud af drift.

Røret anses ikke længere for at være i drift, når røret ikke længere transporterer råolie eller kondensat fra Nordsøen, jf. rørledningslovens § 1, stk. 1, og når der ikke er nogle konkrete planer om at genoptage driften inden for en rimelig frist.

Den konkrete behandling af afviklingen vil foregå ved, at ejeren af rørledningen indsender en ansøgning om ændring af rørledningen efter den foreslåede § 3 d, stk. 2 og 3, og at ejeren efter eventuel godkendelse skal foretage afviklingsarbejderne.

Det bemærkes, at ved havområdet forstås dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 e, *stk. 2*, at ministeren kan fastsætte tidspunktet for afvikling efter *stk. 1* efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 3 e, stk. 2, vil medføre, at ministeren får adgang til at kræve rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, jf. rørledningslovens § 1, stk. 1, afviklet, idet denne afvikling og fastsættelsen af tidspunktet for afviklingen skal ske efter forhandlinger med ejeren og brugerne.

Der henvises i øvrigt afsnit 3.1.1 ide almindelige bemærkninger om godkendelse af ændringer på rørledningen og til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 3 d om anlægsændringer på rørledningen.

(§ 3 f)

Den gældende rørledningslov indeholder ikke bestemmelser om, at projekter angående ændringer af rørledningen på havområdet, der må kunne antages at påvirke udpegede internationale beskyttelsesområder, kun kan godkendes på baggrund af en vurdering af projektets virkning på sådanne områder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 1, 1.pkt., at godkendelser efter § 3 d, stk. 1 og 3 af projekter, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kun kan meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkning på lokaliteten under hensyntagen til bevaringsmålsætningerne for denne.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at der skal ske en vurdering af virkningerne af projekter, der vedrører forundersøgelse, etablering, ændring eller arbejde vedrørende rørledningen på internationale naturbeskyttelsesområder udpeget i medfør af miljømålslovens § 36, stk. 1, det vil sige habitatområder, fuglebeskyttelsesområder og Ramsar-områder, jf. habitatbekendtgørelsen § 1, stk. 1. Såfremt projektet må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan godkendelsen af projektet kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Også væsentlige indirekte påvirkninger fra et projekt vil kunne medføre, at projektet bliver omfattet af kravet om vurdering. Der vil dog skulle foreligge en klar indikation for den indirekte påvirkning.

UDKAST

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 1, 2. *pkt.*, at hvis klima-, energi- og forsyningsministeren anser det for nødvendigt, skal vurderingen af virkningerne på lokaliteten indgå i det materiale, der gøres til genstand for høring af offentlighed, myndigheder og organisationer.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 1, 2. *pkt.*, vil medføre, at vurderingen af virkningerne på lokaliteten skal indgå i det materiale, der udsendes i høring til offentligheden, myndigheder og organisationer, inden en godkendelse kan meddeles, hvis klima-, energi- og forsyningsministeren anser det for nødvendigt. Dette vil ske i forbindelse med høring om VVM-redegørelsen. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om en vurdering af virkningerne på lokaliteten skal udsendes i høring. Det kan blandt andet bero på, hvor omfattende virkningerne er, og om der samtidig udarbejdes en VVM.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 2*, at ansøgeren i forbindelse med ansøgninger og vurderinger omfattet af stk. 1 skal meddele alle oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af ansøgningen eller vurderingen. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til brug for behandlingen pålægge ansøgeren at indsende oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 2*, vil medføre, at ansøgere ligeledes skal meddele alle oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af ansøgninger og vurderinger omfattet af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*. Ansøgeren kan til brug for behandlingen pålægges at indsende oplysninger om eller eventuelt foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold. Der vil kun blive stillet krav om at få udført undersøgelser, hvis der efter ministerens skøn foreligger en klar indikation, der kan begrunde pålægget. Endvidere skal der, inden for rammerne af naturbeskyttelsesdirektiverne, foreligge den fornødne proportionalitet for undersøgelsen, så ansøgere ikke bliver pålagt udgifter af en størrelse, der ikke kan begrundes i de naturbeskyttelseshensyn, der skal varetages. Den foreslåede bestemmelse supplerer bestemmelsen om oplysningspligt i forbindelse med tilsyn i den foreslåede § 4 a, *stk. 2*. Der vil blive fastsat nærmere regler om muligheden for at anmode om oplysninger eller foretagelse af undersøgelser ved bekendtgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 3 h, *stk. 1*. Reglerne forventes indsat i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

UDKAST

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 3*, at tilladelser eller godkendelser omfattet af *stk. 1* kan kun gives, såfremt 1) projektet ikke skader et internationalt beskyttelsesområdes integritet eller 2) væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 3*, vil medføre, at hvis en vurdering af virkningerne viser, at projektet ikke skader internationale naturbeskyttelsesområder, kan der umiddelbart gives tilladelse til projektet under forudsætning af, at øvrige relevante betingelser herfor er opfyldt.

Hvis det derimod er vurderingen, at området udsættes for en væsentlig negativ belastning ved gennemførelse af projektet, kan der kun gives tilladelse til projektet, såfremt væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det nødvendigt at gennemføre projektet, fordi relevante alternative placeringer af projektet ikke findes mulig. Såfremt der er tale om en vurdering af virkningerne på et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, skal vurderingen foretages efter *stk. 4*.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 4*, at er der tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse eller godkendelse til et projekt omfattet af *stk. 3, nr. 2*, såfremt 1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller 2) andre samfundsmæssige interesser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 4*, vil medføre, at der for lokaliteter med en prioriteret naturtype eller prioriterede arter gælder særlige begrænsninger. Habitatbekendtgørelsen, hvor de prioriterede, dvs. særligt truede på europæisk plan, er markeret. Hvor der er tale om internationale naturbeskyttelsesområder, som rummer særligt prioriterede naturtyper eller prioriterede arter, er betingelserne for at kunne give tilladelse til projekter, som har en negativ indvirkning på lokaliteten, strengere end såfremt der ikke tale om en prioriteret naturtype. Her kan der kun gives tilladelse, hvis det er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed, væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller samfundsinteresser, som gør gennemførelsen bydende nødvendig.

UDKAST

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 5*, at tilladelse efter *stk. 4, nr. 2*, først kan meddeles efter indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 5*, vil i overensstemmelse med habitatdirektivets artikel 6, *stk. 4*, medføre, at der vil skulle indhentes udtalelse fra Kommissionen, såfremt der ønskes gennemført et projekt i en lokalitet med en prioriteret naturtype m.v., og dette sker med henvisning til, at væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. Der er tale om en høring af Kommissionen og ikke et krav om en godkendelse fra Kommissionens side.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 6, 1. pkt.*, at når tilladelser eller godkendelser meddeles efter *stk. 3, nr. 2*, eller *stk. 4*, fastsætter ministeren vilkår om passende nødvendige kompensationsforanstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, *stk. 6, 1. pkt.*, vil medføre, at der i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder skal stilles passende vilkår med henblik på at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i områderne eller betydelig forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, eller for at afbøde negative virkninger for områderne. Hvis tilladelse gives efter *stk. 3, nr. 2*, eller efter *stk. 4*, selvom der må konstateres en væsentlig negativ belastning af området, skal der efter *stk. 6* fastsættes passende kompensationsforanstaltninger. Det kan eksempelvis være vilkår til ansøgeren om særlige tiltag for at kompensere for de negative virkninger i form af anvendelse af den bedst tilgængelige teknik og bedst tilgængelige praksis ved anlæg, drift og vedligehold, udpegning af alternative naturbeskyttelsesområder eller gennemførelse af restriktioner for jagt, drift, m.v. Fastsættelse af passende kompensationsforanstaltninger vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde og vil ske inden for rammerne af proportionalitetsprincippet.

Også ved projekter beliggende uden for internationale naturbeskyttelsesområder vil der kunne stilles vilkår, hvis de indirekte påvirker sådanne områder.

Vilkårene om naturbeskyttelse vil kunne fastsættes efter indhentelse af en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har be-

UDKAST

myndiget hertil, eller fra uafhængige eksperter. Nærmere regler om adgangen til at stille vilkår om naturbeskyttelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

Vilkår om for eksempel udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer stilles fortsat i medfør af regler udstedt i medfør af havmiljøloven.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 6, 2. pkt., at udgifter til kompensationsforanstaltninger dækkes af projektansøgeren.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 6, 2. pkt., vil medføre, at udgifterne ved eventuelle kompensationsforanstaltninger vil skulle dækkes af ansøgeren.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 6, 3. pkt., at ministeren underretter Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 6, 3. pkt., vil medføre, at ministeren skal underrette Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. En sådan underretningspligt fremgår af habitatdirektivets artikel 6, stk. 4.

(§ 3 g)

Der er ikke bestemmelser i den gældende rørledningslov om klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at træffe passende foranstaltninger blandt andet for at undgå forringelser af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale beskyttelsesområder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 g, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med projekter efter § 3 d, stk. 1 og 3, træffer passende foranstaltninger, herunder ved fastsættelse af vilkår eller meddelelse af påbud eller forbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer (habitatdirektivet).

Den foreslåede bestemmelse i § 3 g, vil medføre en implementering af habitatdirektivets artikel 6, stk. 2 og vil dermed understrege klima-, energi- og

forsyningsministerens handlepligt med hensyn til at træffe passende foranstaltninger over for nuværende og fremtidige aktiviteter, der forringer naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrer de arter, som lokaliteterne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for habitatdirektivets målsætninger. Ministeren bliver forpligtet til at træffe passende foranstaltninger, herunder stille de fornødne vilkår i tilladelser og godkendelser vedrørende projekter om offshore-aktiviteter på havområdet specielt med henblik på at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter og forstyrrelser af arterne. Det kan endvidere være nødvendigt at fastsætte vilkår for aktiviteter beliggende uden for et internationalt naturbeskyttelsesområde, hvis aktiviteterne har konsekvenser for arterne og naturtyperne i det internationale naturbeskyttelsesområde.

Som led i handlepligten meddeler ministeren endvidere de nødvendige påbud eller forbud for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelser af arterne, som lokaliteten er udpeget for. Handlepligten kan løftes ved, at ministeren påbyder rettighedshaveren at tage fornødent hensyn til det internationale naturbeskyttelsesområdes integritet, herunder ved at bringe den skadelige påvirkning af lokalitetens integritet til ophør.

Der er en klar forskel mellem tolerancegrænsen for henholdsvis forringelse af naturtyper og forstyrrelser af arter. Til forskel fra forringelse har forstyrrelser ikke nogen direkte indflydelse på et områdes fysiske betingelser. Forstyrrelser vedrører arterne og er ofte tidsbegrænsede (støj, lys etc.). Forstyrrelser af arter skal være betydelige, dvs., at forstyrrelser af en vis grad kan accepteres. En forstyrrelse anses kun for betydelig, hvis den har indflydelse på bevaringsstatus. Det er ikke nødvendigt at bevise, at betydelige forstyrrelser konkret vil indtræde; sandsynligheden herfor er tilstrækkelig som grundlag for udbedrende foranstaltninger. Med hensyn til forringelse er der ikke udtrykkeligt en sådan margin, men der er naturligvis en nedre grænse for, hvad der kan anses for at være en forringelse. Ved forringelse forstås en fysisk forringelse af en naturtype, som kan vurderes direkte på grundlag af en række indikatorer, for eksempel mindskelse af naturtypens areal eller ændring af naturtypens særpræg. Hvad der skal betragtes som forstyrrelser eller forringelse afhænger af lokalitetens bevaringsmålsætninger.

Sigtet med habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, er ikke at træffe generelle bevaringsforanstaltninger, men derimod at træffe målrettede foranstaltninger for at undgå forringelse af de naturtyper eller forstyrrelser af de arter, som

ligger til grund for udpegningen af et internationalt naturbeskyttelsesområde. Bestemmelsen sigter især mod muligheden for at træffe passende foranstaltninger over for aktiviteter, der er i gang, når en lokalitet bliver udpeget, eller efterfølgende er blevet tilladt i overensstemmelse med proceduren i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 og 4. Selv om en aktivitet er blevet tilladt i overensstemmelse med disse bestemmelser og dermed er tilpasset lokalitetens bevaringsmålsætninger, kan det ikke udelukkes, at en sådan aktivitet senere viser sig at kunne forårsage forringelse eller forstyrrelser, og i den situation pålægger bestemmelserne ministeren en handlepligt.

I grundlaget for fremtidige udpegninger vil som kriterium blandt andet indgå, om lokaliteten har en gunstig bevaringsstatus eller har gode muligheder for at opnå gunstig bevaringsstatus for den naturtype eller de arter, den udpeges for. Udpegningen vil derfor tage udgangspunkt i den tilstand, der er med de påvirkninger, som eksisterende aktiviteter har medført. For eksisterende aktiviteter er der allerede, hvor det har været relevant, stillet en række miljømæssige vilkår i de pågældende tilladelser. Disse vilkår kan have baggrund i VVM-vurderinger eller andre miljømæssige vurderinger af planen eller projektet. Eftersom disse aktiviteter allerede er miljøvurderet, reduceres sandsynligheden for, at det i fremtiden vil være nødvendigt at træffe yderligere målrettede foranstaltninger i forbindelse med udpegning af internationale naturbeskyttelsesområder. Det kan dog ikke udelukkes, at igangværende aktiviteter i fremtiden vurderes at skade en lokalitets integritet, eksempelvis på baggrund af ny viden.

(§ 3 h)

Der er ingen bestemmelser i den gældende rørledningslov, der regulerer klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at fastsætte regler angående vurderinger efter den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 1.

Der er i dag i praksis et myndighedssamarbejde mellem Energistyrelsen og Miljøministeriet i forbindelse med vurderinger af miljø- og naturbeskyttelsesforhold efter undergrundsloven, kontinentalsokkeloven og offshore-konsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 h, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 3 f, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af

den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 3 f, stk. 1, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 h, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger om projekters virkninger på internationale beskyttelsesområder efter den foreslåede bestemmelse i § 3 f, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 3 f, stk. 1, vilkår og kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Det er hensigten, at der vil blive foretaget de fornødne revisioner af offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, således at projekter omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 3 f vil blive omfattet af bekendtgørelsen og dermed af gennemførelsen af naturbeskyttelsesdirektiverne.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 h, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af § 4 a, stk. 2, og §§ 3 f og 3 g, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 h, *stk. 2*, vil medføre, at ministeren inden der træffes afgørelser i medfør af § 4 a, stk. 2, og §§ 3 f og 3 g, vil kunne fastsætte, at der skal indhentes en udtalelse om miljø- eller naturbeskyttelsesforhold fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil.

Samarbejdet mellem Energistyrelsen og Miljøministeriet vil som konsekvens af denne bestemmelse også blive udvidet til at omfatte miljø- eller naturbeskyttelsesforhold i rørledningsloven.

Det bemærkes, at de foreslåede bestemmelser i §§ 3 f – 3 h skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 3* om klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelseskompetence i forhold til etablering af nye anlæg eller ændring af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, *stk. 1*.

Til nr. 8

(§ 4 a)

Den gældende rørledningslov giver ikke ministeren adgang til at indhente de oplysninger, som er påkrævet af hensyn til udøvelse af tilsynet, sagsbehandling eller overvågning efter loven eller regler fastsat i medfør af loven.

Ministeren kan heller ikke pålægge ejeren af rørledningen at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse efter gældende ret eller til at kræve bestemte undersøgelser udført.

Videre er der heller ikke regler, der regulerer tilsynets adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugeren. Efter fast praksis har Energistyrelsen i de senere år haft adgang til at deltage i møderne i samarbejdsorganet Producers Forum som et led i styrelsens tilsyn med selskabet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af denne lov kan indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere omfattet af loven.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, vil medføre, at ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere efter loven, efter anmodning fra ministeren, vil skulle give alle oplysninger, som er påkrævet af hensyn til udøvelse af tilsyn, sagsbehandling eller overvågning af virksomheden efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven. Tidligere har denne adgang været reguleret i ibrugtagningstilladelsens afsnit 3.1 punkt 10, hvorefter Energistyrelsen har adgang til virksomheden, samt til alle oplysninger som styrelsen finder nødvendige for udøvelse af tilsynet. Med denne ændring lovfæstes denne adgang.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 1. pkt., at ejeren, brugerne og andre rettighedshavere skal meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for klima-, energi- og forsyningsministerens tilsyn med deres virksomhed efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at ejeren, brugerne og andre rettighedshavere vil skulle meddele alle oplysninger om

miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for tilsynet med virksomheden.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 2. pkt., at ministeren i forbindelse med tilsynet kan pålægge ejeren, brugerne eller andre rettighedshaver at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med tilsynet vil kunne pålægge ejeren, brugerne og andre rettighedshavere af rørledningen at meddele oplysninger om samt foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Påbud vil først og fremmest vedrøre oplysninger, som ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere er eller burde være i besiddelse af i forbindelse med dennes aktivitet, men som ejeren, brugerne eller rettighedshavere ikke fremkommer med efter anmodning fra ministeren.

Der vil kun blive stillet krav om at få udført undersøgelser, hvis der foreligger en klar indikation, der kan begrunde pålægget. Endvidere skal der, inden for rammerne af naturbeskyttelsesdirektiverne, foreligge den fornødne proportionalitet for undersøgelsen, så ansøgerne ikke bliver pålagt udgifter af en størrelse, der ikke kan begrundes i de miljø- og naturbeskyttelseshensyn, der skal varetages.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 3, at repræsentanter for tilsynet har adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 3, vil medføre, at repræsentanter for Energistyrelsen i forbindelse med tilsynet får adgang til at overvære møderne i de relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Det betyder, at ejeren af rørledningen vil være forpligtet til at sikre, at Energistyrelsen kan deltage i møder i de relevante samarbejdsorganer som for eksempel Producers Forum eller andre fora og bliver indkaldt til sådanne møder med samme varsel som de øvrige mødedeltagere og modtager samme materiale som disse.

(§ 4 b)

UDKAST

Der er efter gældende ret ingen bestemmelser, der regulerer klima-, energi- og forsyningsministerens mulighed for at meddele forbud og påbud.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 b at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele forbud og påbud om overholdelse af loven eller af regler og vilkår fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 b, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at kunne meddele forbud og påbud om overholdelse af loven og regler udstedt i medfør heraf.

Påbud vil for eksempel kunne være påbud om, at ejeren, brugeren eller andre rettighedshavere af rørledningen skal foretage bestemte handlinger for at sikre en hensigtsmæssig og effektiv opfyldelse af ejerens anlægs- eller transportpligt. Et påbud vil også kunne vedrøre overholdelse af tilslutningspligten.

Forbud vil for eksempel kunne være forbud mod, at der foretages handlinger, der unødigt besværliggør eller fordyrer transporten af kulbrinter.

Både påbud og forbud vil indholdsmæssigt afhænge af den konkrete situation, idet det påses, at disse ikke er mere indgribende, end forholdene betinger.

Normalt forudsætter forbud og påbud, at der foreligger en overtrædelse, men det vil med bestemmelsen være muligt at meddele forbud og påbud på et tidspunkt, hvor det er nærliggende, at der vil ske en overtrædelse af reglerne, hvis forholdet ikke rettes. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 11 og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 9

Det fremgår af den gældende rørledningslovs § 5 a, stk. 3, at lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, stk. 2, hvis afgørelserne tillige er omfattet af miljøvurderingsloven.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5 a, stk. 3, at afgørelser efter § 3 d, stk. 1 og 3, hvis afgørelserne tillige er omfattet af §§ 3 f,3 g eller lov om

UDKAST

miljøvurderinger af planer og programmer og af konkrete projekter, også omfattes af bestemmelsen i § 5 a, stk. 3.

Den foreslåede ændring i § 5 a, stk. 3, vil medføre, at klageadgangen for lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, udvides, således at disse, når afgørelsen berører sådanne interesser, også får adgang til at klage til Energiklagenævnet over miljømæssige forhold i afgørelser efter § 3 d, stk. 1 og 3 angående forundersøgelser samt ændringer af rørledningen, såfremt afgørelserne samtidig er omfattet af § 3 f, § 3 g eller af miljøvurderingsloven.

Til nr. 10

Efter § 5 a, stk. 5, i rørledningsloven må tilladelser efter § 1, stk. 2, ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet, hvis tilladelsen også er omfattet af miljøvurderingsloven.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5 a, stk. 5, at heller ikke tilladelser efter § 3 d, stk. 1 og 3, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 3 f, § 3 g eller lov om miljøvurderinger af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 a, stk. 5, vil medføre, at ud over tilladelser efter § 1, stk. 2, til etablering og drift af faciliteter til separation af råolie og kondensat, som transporteres gennem rørledningen, vil godkendelser efter § 3 d, stk. 1 og 3 om forundersøgelser eller ændringer af rørledningen heller ikke kunne udnyttes før klagefristen er udløbet, såfremt afgørelserne samtidig også er omfattet af § 3 f, § 3 g eller af miljøvurderingsloven. Det betyder, at der indsættes en stand-still periode for de omtalte projekter således, at arbejder ikke kan påbegyndes, før der er sikkerhed for, at tilladelsen ikke er påklaget.

Til nr. 11

Der er ingen straffebestemmelser i den gældende rørledningslov.

Efter § 3, 2. pkt., i lov nr. 411 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner (herefter lov om eksklusive økonomiske zoner) har Danmark jurisdiktion i de eksklusive økonomiske zoner med hensyn til anlæg og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, videnskabelig havefterforskning samt beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. Ifølge forarbejderne (Folketings Tidende 1995/1996, tillæg A, spalte 3174) er § 3 i lov om eksklusive

UDKAST

økonomiske zoner en rammebetingelse, hvor de nærmere rettigheder for Danmark vil blive udfyldt ved særskilt lovgivning eller administrativ regulering.

I tilknytning hertil fremgår det endvidere af Justitsministeriets Jurisdiktionsudvalgs betænkning nr. 1488 af 2007 om Dansk straffemyndighed, side 47, at Danmark efter lov om eksklusive økonomiske zoner § 3 har jurisdiktion i de eksklusive økonomiske zoner med hensyn til anlæggelse af og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, videnskabelig havefterforskning samt beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. Videre følger det af betænkningen, at retsvirkningerne af den udvidede jurisdiktionskompetence i forhold til Danmarks eksklusive økonomiske zoner er, at de nævnte anlæg mv. betragtes som dansk territorium for så vidt angår udstrækningen af dansk ret.

Lovovertrædelser, der begås på disse steder, er dermed undergivet dansk straffemyndighed i kraft af straffelovens § 6, nr. 1, om territorialprincippet. Ifølge straffelovens § 6, nr. 1, omfatter de danske straffemyndighed handlinger, som foretages i den danske stat.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter loven eller 2) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, vil medføre straf for overtrædelse af visse af lovens bestemmelser. I medfør af § 3 i lov om eksklusive økonomiske zoner har Danmark jurisdiktion i den eksklusive økonomiske zone. Det vil også omfatte strafferetlig jurisdiktion. Den foreslåede § 5 c, stk. 1 vil udgøre selvstændig lovgivning for så vidt angår lovovertrædelser, der begås i forbindelse med anlæg, ændring af anlæg og drift af rørledningen.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, vil rette sig mod virksomheder (juridiske selskaber) og fysiske personer, som ikke overholder de nærmere beskrevne gerningsindhold i det foreslåede stk. 1, nr. 1-2, jf. nærmere nedenfor. Ansvarssubjektet for den foreslåede bestemmelse vil i praksis kun være virksomheder og fysiske personer, som har en tilknytning til anlægget af rørledningen, ændringerne eller driften heraf, som vil kunne opfylde gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse. Eksempelvis vil den virksomhed eller fysisk person, som har fået tilladelse til anlæg, ændring eller

UDKAST

drift heraf, og som ikke overholder vilkårene eller betingelserne i tilladelsen eller godkendelsen, kunne straffes. Fastsættelse af bødens størrelse vil ske i overensstemmelse med straffelovens bestemmelser herom.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, *nr. 1*, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, som tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter loven.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, *nr. 1*, vil medføre, at tilsidesættelse af vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter loven, kan straffes med bøde. Dette vil blandt andet omfatte tilsidesættelse af vilkår eller betingelser om miljømæssige forhold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, *nr. 2*, at der fastsættes straf i form af bøde for den, som undlader at efterkomme påbud eller forbud udstedt i henhold til loven.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, *nr. 2*, vil medføre, at forbud eller påbud udstedt i medfør af loven, kan straffes med bøde. Disse påbud eller forbud udstedes med hjemmel i § 4 b. Der kan for eksempel være tale om påbud om at overholde de fastsatte miljøvilkår i en tilladelse.

For så vidt angår gerningsindholdet i det foreslåede *nr. 1-2*, vil bestemmelsen på flere punkter svare indholdsmæssigt til miljøvurderingslovens § 56, stk. 1. Miljøvurderingslovens § 56, stk. 1, indeholder bestemmelser om straf i situationer, hvor vilkår eller betingelser i tilladelser eller godkendelser tilsidesættes, og hvor påbud eller forbud ikke efterkommes. De foreslåede bestemmelser vil være med til at sikre, at naturbeskyttelsesdirektiverne bliver overholdt. Derudover medvirker *nr. 1* til en implementering af miljøstraffedirektivet, der betyder, at overtrædelse af fastsatte miljøvilkår fremover kan straffes. Se nærmere herom i afsnit 9.4 i de almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, *stk. 2*, at der i regler, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne eller vilkår, betingelser, påbud og forbud fastsat i medfør af reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, *stk. 2*, vil ligesom det foreslåede *stk. 1*, rette sig mod virksomheder (juridiske selskaber) og fysiske personer. Det foreslåede *stk. 2* vil indeholde hjemmel til bødestraf, som vil skulle medvirke til at sikre lovens overholdelse.

I modsætning til det foreslåede stk. 1, vil det foreslåede stk. 2 ikke i sig selv indeholde straffebestemmelser, men i stedet for give mulighed for at fastsætte bødestraf i bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov. Dette vil primært være regler i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, der vil vedrøre iagttagelse af reglerne om konsekvensvurdering for internationale naturbeskyttelsesområder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, *stk. 3*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, *stk. 3*, vil medføre, at juridiske personer vil kunne straffes efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det betyder også, at strafansvaret efter straffelovens § 26, *stk. 1*, medmindre andet er bestemt, omfatter enhver juridisk person. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er grave-rende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Til § 2

Til nr. 1

Kontinentalsokkelovens nuværende titel er ”Lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet”.

Med lovforslaget foreslås, at titlen ændres til ”Lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet”.

Den foreslåede ændring, er en konsekvens af, at der i kontinentalsokkelovens § 2 foreslås indsat et nyt *stk. 3*, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Med ”visse aktiviteter på søterritoriet” i lovens titel skal forstås udforskning af naturforekomster som omfattet af lovens § 2, *stk. 1*, 1. pkt., jf. den foreslåede *stk. 3*, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, nedlæggelse af rørledningsanlæg efter § 3 a, samt forundersøgelser i forbindelse med etablering og ændringer af rørledningsanlæg på dansk søterritorium, jf. den foreslåede § 2 a, *stk. 1*, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 3 og nr. 5-8.

Til nr. 2

Det er tale om en ajourføring af fodnoten, idet en senere ændring af VVM-direktivet samt de seneste ændringer til habitatdirektivet henholdsvis fuglebeskyttelsesdirektivet er tilføjet.

Til nr. 3

Ifølge kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren tillade udforskning af de naturforekomster, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, når denne ikke foretages med henblik på udnyttelse. Ved naturforekomster forstås havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, jf. kontinentalsokkelovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Bestemmelsens anvendelsesområde er begrænset til udforskning af naturforekomster på kontinentalsoklen uden for søterritoriet, jf. bemærkningerne til hovedloven til kontinentalsokkeloven, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, spalte 2428. Det er dog fast praksis, at meddele tilladelse til denne type af udforskning også hvis aktiviteterne foretages på dansk søterritorium.

Tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. er endvidere ikke knyttet op på bestemmelserne om naturbeskyttelse i loven. Det følger dog af offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, som gennemfører dele af naturbeskyttelsesdirektiverne, at bekendtgørelsen finder anvendelse på projekter om udforskning af havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, når udforskningen ikke foretages med henblik på udnyttelse, jf. kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Det bemærkes, at det er fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i direktiverne, med direkte støtte i direktiverne.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 3*, at tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt. også kan meddeles på dansk søterritorium.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 3*, vil medføre, at den praksis, hvorefter man meddeler tilladelse til denne type af udforskning, også på dansk søterritorium, lovfæstes.

UDKAST

Som konsekvens af den foreslåede ændring foreslås, at kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udvides for så vidt angår disse aktiviteter, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 4*, at § 4 a også skal gælde for tilladelser efter *stk. 1, 1. pkt.*

Den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 4*, vil medføre, at tilladelse til udforskning af naturforekomster omfattet af § 2, *stk. 1, 1.pkt.*, der må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kun kan meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne, jf. § 4 a, *stk. 1*.

Derved sikres det, at bestemmelserne om naturbeskyttelse knyttes op på tilladelser efter § 2, *stk. 1, 1.pkt.*

Henvisningen i den nye § 2, *stk. 4*, indebærer endvidere, at tilladelse til udforskning af naturforekomster efter § 4 a, *stk. 2*, jf. kontinentalsokkelovens § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, kun kan gives, såfremt projektet ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller såfremt væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning. Det følger dog af § 4 a, *stk. 3*, at hvis der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse til et projekt omfattet af § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller såfremt andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. I medfør af § 4 a, *stk. 4*, jf. den foreslåede ændring til § 4 a, *stk. 1, 1. pkt.*, kan tilladelse til udforskning af naturforekomster, jf. kontinentalsokkelovens § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, først meddeles efter, der er indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen. Endelig følger det af § 4 a, *stk. 5*, jf. den foreslåede ændring til § 4 a, *stk. 1, 1. pkt.*, at når tilladelser meddeles efter § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren passende nødvendige kompensationsforanstaltninger, herunder ved vilkår i forbindelse med tilladelsen. Udgifter til eventuelle kompensationsforanstaltninger dækkes af projektansøgeren. Ministeren underretter Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. De nærmere regler findes i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Kontinentalsokkeloven indeholder ikke en klar hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg eller ændringer til eksisterende rørledningsanlæg.

Historisk har man meddelt tilladelse til forundersøgelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk kontinentalsokkelområde og efter statens højhedsret over søterritoriet for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk søterritorium.

Historisk har man også anvendt bestemmelsen i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. til at meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med andre typer af infrastrukturprojekter på dansk kontinentalsokkelområde, for eksempel broer.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til gennemførelse af forundersøgelser med henblik på senere etablering af elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorium.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 1, vil medføre, at forundersøgelser i forbindelse med nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium og på dansk kontinentalsokkelområde kræver tilladelse meddelt af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden forundersøgelser påbegyndes. Det vurderes mere hensigtsmæssigt og gennemskueligt at have en særskilt bestemmelse for forundersøgelser, der er knyttet til den senere etablering af rørledningsanlæg. Den foreslåede § 2 a, stk. 1, indebærer således, at kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. ikke vil finde anvendelse på forundersøgelser.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til gennemførelse af forundersøgelser med henblik på senere etablering af andre infrastrukturanlæg end de i stk. 1 nævnte, på dansk kontinentalsokkelområde, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, vil medføre, at forundersøgelser i forbindelse med etablering af andre infrastrukturanlæg på dansk kontinentalsokkelområde end de i den foreslåede § 2 a, stk. 1 nævnte, kræver tilladelse meddelt af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden forundersøgelser påbegyndes. Som tidligere nævnt, vurderes det mere hensigtsmæssigt og gennemskueligt, at have en særskilt bestemmelse for forundersøgelser knyttet til infrastrukturprojekter. Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, indebærer, at kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. ikke vil finde anvendelse på forundersøgelser. Det bemærkes, at hvis tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med anlægsprojekter på dansk kontinentalsokkelområde er reguleret i anden sektorlovgivning, finder denne lovgivning anvendelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen til forundersøgelser efter stk. 1 og 2, herunder om de forhold der skal undersøges, om forundersøgelseernes forløb og tidsrum og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 3, vil medføre, at der for forundersøgelsestilladelser efter de foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 1 og 2 vil kunne fastættes vilkår. Vilkårene vil navnlig skulle sikre, at de tilladte forundersøgelser vil blive gennemført i overensstemmelse med naturbeskyttelsesreglerne samt sikkerhedsregler i forhold til sejlads og anden skibstrafik på havet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, *stk. 4*, at § 4 a også gælder for tilladelser efter stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 4, vil medføre, at tilladelser efter de foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 1 og 2, som må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kun kan meddeles på baggrund af en vurdering af projekternes virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne, jf. § 4 a, stk. 1.

Derved sikres det, at bestemmelserne om naturbeskyttelse knyttes op på tilladelser efter de foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 1 og 2.

UDKAST

Henvisningen i den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 4, indebærer endvidere, at tilladelser efter de foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 1 og 2, kun kan gives, såfremt projekterne ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller såfremt væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning. Det følger dog af § 4 a, stk. 3, jf. den foreslåede ændring til § 4 a, stk. 1, 1. pkt., at hvis der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse til et projekt omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 1 og 2, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller såfremt andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. I medfør af § 4 a, stk. 4, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 4, kan tilladelser til forundersøgelser, jf. de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 1 og 2, først meddeles efter, der er indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen. Endelig følger det af § 4 a, stk. 5, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 4, at når tilladelser meddeles efter de foreslåede bestemmelser i § 2 a, stk. 1 og 2, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren passende nødvendige kompensationsforanstaltninger, herunder ved vilkår i forbindelse med tilladelsen. Udgifter til eventuelle kompensationsforanstaltninger dækkes af projektansøgeren. Ministeren underretter Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. De nærmere regler findes i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen og bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet. Med lovforslaget foreslås de to bekendtgørelser ændret som følge af den foreslåede bestemmelse i § 2 a.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge ansøgere af tilladelser efter stk. 1 og 2, at meddele alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen samt for tilsynet med tilladelsen. Ministeren kan herunder pålægge ansøgeren at foretage undersøgelser af nærmere bestemt indhold.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 5, vil medføre at, ministeren har hjemmel til at indhente alle de oplysninger der er nødvendige for at sagsbehandling i forbindelse med behandling af ansøgningen, meddelelse af tilladelse samt tilsynet med tilladelsen. Det kan blandt andet være tale om oplys-

UDKAST

ninger om projektets indhold og udformning. Hjemlen vil supplere hjemlerne i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsen § 4, stk. 5 og § 8, stk. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsminister kan indhente oplysninger der er nødvendige for at gennemføre habitatvurderinger.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelser efter stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 6, vil medføre, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområder og på dansk søterritorium, samt nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af andre infrastrukturprojekter end rørledningsanlæg, på dansk kontinentalsokkelområde.

For så vidt angår ansøgnings og tilladelsesprocessen for vurdering efter habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, som vil danne grundlag for meddelelse af forundersøgelser efter den foreslåede § 2 a, vil bestemmelserne i kontinentalsokkeloven og offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen (rørledninger til transport af kulbrinter) og bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet (elkabler), indeholde bestemmelser som allerede tager stilling til ansøgnings- og tilladelsesprocessen. Imidlertid kan der være et behov for at kunne fastsætte nærmere regler om kravene til ansøgninger og tilladelser, som går ud over sigtet for habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet. Det vil eksempelvis kunne angå tilrettelæggelsen af ansøgnings- og tilladelsesprocessen i relation til tekniske og sikkerhedsmæssige anliggender.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Ifølge kontinentalsokkelovens § 4, stk. 2, 1. pkt., kan der fastsættes vilkår for tilladelser til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde efter kontinentalsokkelovens § 4, stk. 1. Ifølge kontinentalsokkelovens § 3 a, stk. 3, finder § 4, stk. 2, 1.

UDKAST

pkt. også anvendelse for nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium.

Hjemlen til at fasttætte vilkår er bredt formuleret og indeholder ikke en udtømmende liste.

Det følger af forvaltningsretten, at der er bred adgang til at stille vilkår ved udstedelse af en begunstigende forvaltningsakt. Der er dog krav om, at vilkåret er begrundet i de hensyn, som kan varetages efter den pågældende lov, ligesom det er et krav, at vilkåret i øvrigt skal stå i rimeligt forhold til hensynet som bestemmelsen skal varetage. Vilkår, herunder miljøvilkår, må ikke gå videre end påkrævet, og vilkåret skal være sagligt begrundet. For så vidt angår kravet om, at vilkåret skal være begrundet i de hensyn, som varetages efter den pågældende lov, kan der henvises til samspillet mellem projekter på havområdet, omfattet af undergrundsloven og kontinentalsokkelloven, og krav om sagsbehandling efter miljøvurderingsloven, jf. miljøvurderingslovens § 17, stk. 4, nr. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, 1. pkt., at der efter ”stk. 1” indsættes ”, herunder vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger” og af ændringen af § 4, stk. 2, 2. pkt., at der efter ”og rørledninger,” indsættes ”for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet”.

Den foreslåede ændring i § 4, stk. 2, 1. og 2. pkt., vil medføre, at hjemlen til at fasttætte miljøvilkår præciseres.

Derved sikres, at der ikke opstår fortolkningstvivel om, hvorvidt der kan fasttættes vilkår om miljømæssige forhold i de pågældende tilladelser. Der er tale om varetagelse af miljømæssige hensyn i bredere forstand. Disse vilkår kan blandt andet vedrøre udstyr, program, udførelsesmåde og monitoring.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af den foreslåede ændring af § 4 a, stk. 1, at ”må antages at kunne påvirke internationale naturbeskyttelsesområder” ændres til ”kan påvirke internationale naturbeskyttelsesområders integritet”.

UDKAST

Det er tale om en lovteknisk ændring, hvor der sikres en mere tekstnær gennemførelse af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. Der foretages ikke nogen materiel ændring.

Til nr. 7

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 1, at klima-, energi og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om vilkår ved meddelelse af tilladelse efter §§ 3 a - 4 a.

Det følger af den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 1, at der efter ”tilladelser efter” indsættes ”§ 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, og”.

Den foreslåede ændring i § 4 d, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om vilkår ved meddelelse af tilladelse efter § 2, stk. 1, 1. pkt., og tilladelser efter den foreslåede bestemmelse i § 2 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Denne ændring har sammenhæng med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 3 og 4, hvor det foreslås at tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 3, og tilladelser til forundersøgelser, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, knyttes op på bestemmelserne om naturbeskyttelse i kontinentalsokkelovens § 4 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1 og 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 2, at klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af §§ 3 a - 4 c, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

Det følger af den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 2, , at der efter ”i medfør af” indsættes ”§ 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, og”.

Den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 2, vil medføre, at klima-, energi og forsyningsministeren vil kunne fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af § 2, stk. 1, 1. pkt. og § 2 a, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- og naturbeskyttelsesforhold.

UDKAST

Denne ændring har sammenhæng med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 3 og 4, hvor det foreslås at tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 3, og tilladelser til forundersøgelser, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, knyttes op på bestemmelserne om naturbeskyttelse i kontinentalsokkelovens § 4 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1 og 3.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 3, at ”sagsbehandling vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e” ændres til ”sagsbehandling, herunder tilsyn, vedrørende §§ 2 a og 3 a-4 c”.

Den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 3, vil medføre, at klima-, energi og forsyningsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med tilladelser til forundersøgelser til infrastrukturprojekter, der foreslås omfattet af bestemmelsen i § 2 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at henvisningen til kontinentalsokkelovens § 4 e slettes, og at der præciseres at myndighedernes sagsbehandling omfatter tilsyn. Det har den konsekvens, at myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., ikke vil være refusionsbelagt. Der henvises til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 og 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Kontinentalsokkeloven indeholder ikke nogen bestemmelser om tilsyn med tilladelser meddelt efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

UDKAST

Det følger af den foreslåede ændring af § 4 e, 1. pkt., at efter ”Tilsyn med” indsættes ”tilladelse efter § 2, stk. 1, 1. pkt. og § 2 a, samt tilsyn med”.

Den foreslåede ændring i § 4 e, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi og forsyningsministeren får hjemmel til at føre tilsyn med tilladelser meddelt efter § 2, stk. 1, 1. pkt., og den foreslåede bestemmelse i § 2 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 11

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 6, stk. 1, at Grønlands selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4g, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.

Det følger af den foreslåede ændring af § 6, stk. 1, at der efter ”§ 2” indsættes ”, § 2 a”.

Den foreslåede ændring i § 6, stk. 1, vil medføre, at den særskilte hjemmel, der er lavet så der kan meddeles tilladelse til forundersøgelser på dansk kontinentalsokkelområde, tillige vil gælde for Grønland, da forundersøgelser tidligere er blevet meddelt efter § 2, stk. 1, 1. pkt., som Grønland for nuværende udøver beføjelser efter.

Der er derfor alene tale om en konsekvensrettelse som følge af den ændring, der foretages i kontinentalsokkeloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 og 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 12

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 1, at enhver med en væsentlig og individuel interesse i en afgørelse kan klage til Energiklagenævnet over afgørelser truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Ifølge kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 2, kan lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berør sådanne interesser.

Det følger endvidere af kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 5, at en tilladelse ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 9, at stk. 2, 3 og 5 kun finder anvendelse, hvis de i stk. 1 angivne afgørelser tillige er omfattet af § 4 a.

Den foreslåede bestemmelse § 6 a, stk. 9, vil medføre, at bestemmelsen indskrænkes de tilfælde, hvor bestemmelserne om udvidet klageadgang og stand-still periode finder anvendelse, og hermed bringe klagebestemmelsen i overensstemmelse med klagebestemmelsen i undergrundsloven for så vidt angår gennemførelse af direktiverne om naturbeskyttelse, hvor hensynet er det samme.

Til § 3

Til 1

Det følger af den foreslåede ændring af § 28 a, stk. 1, at ”må antages at kunne påvirke internationale naturbeskyttelsesområder” ændres til ”kan påvirke internationale naturbeskyttelsesområders integritet”.

Det er tale om en lovteknisk ændring, hvor der sikres en mere tekstnær gennemførelse af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. Der foretages ikke nogen materiel ændring.

Til nr. 2

Undergrundsloven indeholder ikke særskilte bestemmelser om fastsættelse af miljøvilkår i godkendelser eller tilladelser meddelt efter undergrundsloven.

Ifølge undergrundslovens § 10, stk. 2, skal klima-, energi- og forsyningsministeren forinden efterforskning og indvinding og dertil sigtende foranstaltninger iværksættes, godkende en plan for indvindingsvirksomheden, herunder produktionens tilrettelæggelse samt anlæg og eventuelle rørledninger hertil (indvindingsforanstaltninger m.m.). Ifølge undergrundslovens § 10, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren godkende væsentlige ændringer til en godkendt plan for indvindingsvirksomheden. Ifølge undergrundslovens § 10, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte vilkår ved godkendelser efter undergrundslovens § 10, stk. 2 og stk. 3.

UDKAST

Ifølge undergrundslovens § 17, stk. 1, må etablering og drift af rørledningsanlæg til brug for virksomhed, der er omfattet af undergrundsloven, kun finde sted med klima-, energi- og forsyningsministerens tilladelse. Ifølge undergrundslovens § 17, stk. 2, kan en tilladelse meddeles på vilkår om linjeføring, dimensioner, transportkapacitet, ejerforhold, ret for andre til at benytte rørledningen, betaling herfor, afgift til staten m.v.

Ifølge undergrundslovens § 23 d, stk. 2, skal klima-, energi- og forsyningsministeren inden lagring og anden anvendelse af undergrunden og dertil sigtede foranstaltninger iværksættes, godkende en plan for denne virksomhed, herunder driftens tilrettelæggelse og anlæggene hertil, samt en plan for udbedrende foranstaltninger i tilfælde af udsivning eller væsentlige uregelmæssigheder, som indebærer risiko for udsivning fra et lagringslokalitet. Ifølge undergrundslovens § 23 d, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte vilkår i forbindelse med disse godkendelser.

Ifølge undergrundslovens § 23 k, stk. 1, kan lukning af en CO₂-lagringslokalitet kun ske efter klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse.

Ifølge undergrundslovens § 23 u, stk. 1, må etablering og drift af rørledningsanlæg til brug for transport og lagring af CO₂ kun finde sted med klima-, energi- og forsyningsministerens tilladelse. Ifølge undergrundslovens § 23 u, stk. 2, kan tilladelsen meddeles på vilkår om linjeføring, dimensioner, ejerforhold og betaling for udnyttelse.

Ifølge undergrundslovens § 28, stk. 3, må arbejder, der udføres i forbindelse med udførelse eller ændring af boringer på havområdet omfattet af tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer, herunder kulbrinter, kun iværksættes, såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren godkender af ressourcemæssige forhold vedrørende udstyr, program og udførelsesmåde er indhentet i hvert enkelt tilfælde. Ifølge undergrundslovens § 28, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte vilkår ved godkendelsen.

I 2017 blev der vedtaget en ny miljøvurderingslov, hvorefter bestemmelserne om miljøvurdering af konkrete projekter i undergrundsloven, kontinentalsokkeloven, og den dagældende VVM-bekendtgørelse blev ophævet, herunder hjemlen til at fastsætte miljøvilkår som følge af en miljøvurderingsproces.

UDKAST

Ovennævnte hjemler i undergrundsloven til at fasttætte vilkår, som er knyttet til meddelelse af tilladelse og godkendelser til projekter, er bredt formulerede og indeholder ikke en udtømmende liste over mulige vilkår.

Det er dog klima-, energi- og forsyningsministerens vurdering, at for at undgå fremtidige fortolkningstvivelser, bør det i undergrundsloven præciseres, at der i de relevante tilladelser og godkendelser kan fastsættes miljømæssige vilkår.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 28 e, at der i tilladelser eller godkendelser efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 3 kan fastsættes miljømæssige betingelser og vilkår for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljø og betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 28 e, vil medføre, at der indsættes en klar hjemmel til at fasttætte vilkår i tilladelser eller godkendelser efter undergrundslovens § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 3.

Derved sikres varetagelse af miljømæssige hensyn i bredere forstand. Disse vilkår kan blandt andet vedrøre udstyr, program, udførelsesmåde og monitorering.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af den gældende undergrundslovs § 32 a, stk. 5, at rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal fremsende afviklingsplaner, for så vidt angår anlæg i Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som kan fremsætte vilkår for godkendelsen.

Det foreslås, at § 32 a, stk. 5, ophæves.

UDKAST

Ophævelsen af § 32 a, stk. 5 skyldes, at det vil være uforholdsmæssigt bebyrdende at pålægge ejeren af rørledningen at skulle efterleve reglerne i undergrundsloven om afviklingsplaner, da ejeren af rørledningen ikke kan sammenlignes med en rettighedshaver efter undergrundsloven.

Som følge af den foreslåede ophævelse, vil stk. 6 og 7 herefter blive til stk. 5 og 6.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.2.2. og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tidspunktet for ophævelse af lov nr. 291 af 10. juni 1981 om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, og at ministeren kan fastsætte, at dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte tidspunktet for rørledningslovens ophævelse ved bekendtgørelse. Samtidig foreslås det, at ministeren vil kunne fastsætte forskellige tidspunkter for ophævelse af lovens enkelte bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der skabes en fleksibel fremgangsmåde for ophævelse af lovens bestemmelser. Rørledningen må forventes afviklet på et tidspunkt, og på dette tidspunkt vil ejerens forpligtelse til at transportere råolie og kondensat ophøre. Selvom rørledningen er afviklet, kan der imidlertid bestå et behov for at opretholde visse andre forpligtelser for at sikre, at der er likviditet til at afholde nødvendige omkostninger. Af samme grund bør det objektive ansvar i rørledningslovens § 5, stk. 1, ikke ophøre ved afvikling.

Det bemærkes, at de separationsfaciliteter som ejeren af rørledningen har etableret i henhold til rørledningslovens § 1, stk. 2, endnu ikke er blevet idriftsat, og det på nuværende tidspunkt er uklart, hvornår dette vil ske. Skulle idriftsættelse ikke ske, forventes det, at ministeren i første omgang vil udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler om ophævelse af lovens be-

stemmelser om faciliteterne til separation af råolie og kondensat, som transporteres gennem rørledningen, herunder også bestemmelserne om ejerens forpligtigelse til at udføre separation af råolie og kondensatprodukter for brugere af rørledningen i rørledningslovens § 2 b, stk. 1, og brugernes forpligtigelse til at betale ejerens omkostninger i forbindelse med faciliteterne efter § 3 c.

Dernæst er det hensigten, at ministeren vil fastsætte regler om ophævelse af lovens bestemmelser i takt med at rørledningen afvikles fysisk, således at ejerens transport- og anlægsplicht ophører på et tidligere tidspunkt end ejerens pligt til at gennemføre afvikling af rørledningen og brugerens pligt til at betale for driften af rørledningen efter § 3, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven finder anvendelse ved behandling af ansøgninger om tilladelser efter regler, der ændres eller indsættes ved denne lov, der før lovens ikrafttræden er modtaget, men endnu ikke færdigbehandlet.

Bestemmelsen medfører, at sager, som verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, følger det almindelige udgangspunkt, hvorefter der træffes afgørelse efter de regler, der er gældende på afgørelsestidspunktet. Dette indebærer, at loven finder anvendelse ved behandling af ansøgninger og klagesager, der er modtaget før lovens ikrafttræden, men som endnu ikke er færdigbehandlet.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Den eksisterende rørledningslov og undergrundslov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens §§ 1 og 3, skal derfor heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Den eksisterende kontinentalsokkelov gælder ikke for Færøerne og lovens § 2, skal derfor heller ikke gælde for Færøerne.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2, nr. 3-10 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tillader.

UDKAST

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 6, stk. 1, at Grønlands selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4g, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland. Da lovens § 2, nr. 3-10 ændrer i disse bestemmelser, skal ændringerne kunne sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

For uddybning heraf henvises til afsnit 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. I <i>Fodnoten</i> til loven titel indsættes: »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2019/1010/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF,</p>

UDKAST

	<p>2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, og dele Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28«</p>
<p>§ 1. ---</p> <p><i>Stk. 1-2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om driften af rørledningen og separationsfaciliteter m.v. og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden.</p>	<p>2. I § 1, stk. 3, ændres »og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden.« til: »og fører gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden, og at denne lov og regler og vilkår udfærdiget i medfør af loven overholdes.«</p>
	<p>Efter § 1 indsættes:</p> <p>»§ 1 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætteregler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på havområdet. Ministeren kan fastsætte regler om fravigelse af reglerne i de i</p>

UDKAST

	<p>1. pkt. nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang her-til.«</p>
<p>§ 2. ---</p> <p><i>Stk. 2-5.</i> ---</p>	<p>4. I § 2 indsættes som <i>stk. 6</i>:</p> <p>»Stk. 6. Aftaler om driften af anlæg omfattet af § 1, stk. 1, eller dele heraf, kan ikke indgås, før ministeren har godkendt disse.«</p>
<p>§ 2 a. En ansøgning om tilladelse efter § 1, stk. 2, skal være bilagt en plan for separationsfaciliteterne og deres drift. Tilladelsen skal være meddelt af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 1, stk. 2, inden DONG Oil Pipe A/S indhenter tilbud på etablering og drift af faciliteterne. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen.</p> <p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	<p>5. I § 2 a, <i>stk. 1, 2. pkt.</i>, ændres »DONG Oil Pipe A/S« til: »ejereren«.</p>
	<p>6. Efter § 2 b indsættes:</p> <p>»§ 2 c. Ejeren er forpligtet til at sikre, at råolietransportsystemet, jf. § 1, stk. 1 og 2, til enhver tid er indrettet på en måde, så transport- og anlægspligten, jf. § 2, stk. 2, varetages på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for fiskal måling.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Lever råolietransportsystemet ikke op til kravene i stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele påbud til ejeren om at foretage ændringer af råolietransportsystemet eller driften heraf, således at pligten i stk. 1 opfyldes.«</p>

7. Efter § 3 c indsættes:

»§ 3 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til at foretage forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg, ændring af eksisterende anlæg eller til at foretage andre undersøgelser af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter omfattet af § 1, stk. 1. Tilladelsen skal angive de områder, den omfatter.

Stk. 2. Funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og af ændringer af eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1 og 2, skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden disse iværksættes. Ministeren kan i forbindelse med godkendelsen fastsætte betingelser og vilkår.

Stk. 3. Når etablering af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet foretages på havområdet, skal disse godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden etableringen, ændringen eller arbejderne må påbegyndes.

Stk. 4. Ved godkendelse efter stk. 1 og 3 kan ministeren fastsætte de miljømæssige betingelser og vilkår knyttet til afgørelsen, der er påkrævede for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Ministeren kan

desuden fastsætte andre betingelser og vilkår, herunder vilkår vedrørende udforskning af soklen, udnyttelse af dens naturforekomster, tilsyn med og vedligehold af rørledningen, fjernelse af anlæg, reetablering af havbunden efter afvikling, og hensynet til tredjemænds rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

§ 3 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan kræve, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, der er etableret på havområdet, afvikles, når de pågældende dele er taget ud af drift, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte tidspunktet for afvikling efter stk. 1 efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne.

§ 3 f. Godkendelse efter § 3 d, stk. 1 og 3 af projekter, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkning på lokaliteten under hensyntagen til bevaringsmålsætningerne for denne. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren anser det for nødvendigt, skal vurderingen af virkningerne på lokaliteten indgå i det materiale, der gøres til genstand for høring af offentlighed, myndigheder og organisationer.

Stk. 2. I forbindelse med ansøgninger og vurderinger omfattet af stk. 1 skal ansøgeren meddele alle oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af ansøgningen eller vurderingen. Klima-, energi og forsyningsministeren kan til brug for behandlingen pålægge ansøgeren at indsende oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold.

Stk. 3. Tilladelser eller godkendelser omfattet af stk. 1 kan kun gives, såfremt

1) projektet ikke skader et internationalt beskyttelsesområdes integritet eller

2) væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Er der tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse eller godkendelse til et projekt omfattet af stk. 3, nr. 2, såfremt

1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller

2) andre samfundsmæssige interesser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 5. Tilladelse efter stk. 4, nr. 2, kan først meddeles efter indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen.

Stk. 6. Når tilladelser eller godkendelser meddeles efter stk. 3, nr. 2, eller stk. 4, fastsætter ministeren vilkår om passende nødvendige kompensationsforanstaltninger.

Udgifter til kompensationsforanstaltninger dækkes af projektansøgeren. Ministeren underretter Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

§ 3 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren træffer i forbindelse med projekter efter § 3 d, stk. 1 og 3, passende foranstaltninger, herunder ved fastsættelse af vilkår eller meddelelse af påbud eller forbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer (habitatdirektivet).

§ 3 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 3 f, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for, at en vurdering af indvirknin-

	<p>gen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 3 f, stk. 1, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af § 4 a, stk. 2, og §§ 3 f og 3 g, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.«</p>
	<p>8. Efter § 4 indsættes:</p> <p>»§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af denne lov indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere omfattet af loven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ejeren, brugerne og andre rettighedshavere skal meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for klima-, energi- og forsyningsministerens tilsyn med deres virksomhed efter denne lov. Ministeren kan i forbindelse med tilsynet pålægge ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.</p>

	<p><i>Stk. 3.</i> Repræsentanter for tilsynet har adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.</p> <p>§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele forbud og påbud om overholdelse af loven og regler og vilkår fastsat i medfør heraf.«</p>
<p>§ 5 a. ---</p> <p><i>Stk. 1-2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Endvidere er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, stk. 2, hvis afgørelserne tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Tilladelser efter § 1, stk. 2, hvor tilladelsen tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.</p>	<p>9. I § 5 a, <i>stk. 3</i>, indsættes efter »§ 1, stk. 2«: »og § 3 d, stk. 1 og 3« og efter »er omfattet af« indsættes: »§ 3 f, § 3 g eller af«.</p> <p>10. I § 5 a, <i>stk. 5</i>, indsættes efter »§ 1, stk. 2«: »og § 3 d, stk. 1 og 3« og efter »er omfattet af« indsættes: »§ 3 f, § 3 g eller af«.</p>

UDKAST

<p><i>Stk. 6-8. ---</i></p>	
	<p>11. Efter § 5 b indsættes:</p> <p style="padding-left: 2em;">»§ 5 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p style="padding-left: 4em;">1) tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter loven eller</p> <p style="padding-left: 4em;">2) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I regler, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne eller vilkår, betingelser, påbud eller forbud fastsat i medfør af reglerne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018, foretages følgende ændringer:</p>
<p>Lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet</p>	<p>1. Lovens <i>titel</i> affattes således:</p> <p style="padding-left: 2em;">»Lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet«.</p>
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992, (EF-Tidende 1992 nr. L 206,</p>	<p>2. <i>Fodnoten</i> til lovens <i>titel</i> affattes således: »Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper</p>

UDKAST

<p>side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985, (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), og dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979, (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 122, side 36).</p>	<p>samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2019/1010/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115«</p>
<p>§ 2. ---</p> <p>Stk. 2. ---</p>	<p>3. I § 2 indsættes som <i>stk. 3 og 4</i>:</p>

UDKAST

	<p>»Stk. 3. Tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt. kan også meddeles på dansk søterritorium.</p> <p>Stk. 4. § 4 a gælder også for tilladelser efter stk. 1, 1. pkt.«</p>
	<p>4. Efter § 2 indsættes:</p> <p>»§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til gennemførelse af forundersøgelser med henblik på senere etablering af elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorium.</p> <p>Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til gennemførelse af forundersøgelser med henblik på senere etablering af andre infrastrukturanlæg end de i stk. 1 nævnte, på dansk kontinentalsokkelområde, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning.</p> <p>Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen til forundersøgelser efter stk. 1 og 2, herunder om de forhold der skal undersøges, om forundersøgelsesernes forløb og tidsrum og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav.</p> <p>Stk. 4. § 4 a gælder også for tilladelser efter stk. 1 og 2.</p> <p>Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge ansøgere af tilladelser efter stk. 1 og 2, at meddele alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen samt for tilsynet med tilladelsen. Ministeren kan herunder</p>

UDKAST

	<p>pålægge ansøgeren at foretage undersøgelser af nærmere bestemt indhold.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelser efter stk. 1 og 2.«</p>
<p>§ 4. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan fastsættes vilkår for tilladelser efter stk. 1. Vilkårene stilles under hensyntagen til udforskning af soklen, udnyttelse af dens naturforekomster, forebyggelse og begrænsning af forurening fra rørledninger, muligheden for at kunne reparere eksisterende kabler og rørledninger samt for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelse af de arter, for hvilke områderne er udpeget.</p>	<p>5. I § 4, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, indsættes efter »stk. 1«: », herunder vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger« og i § 4, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, indsættes efter »og rørledninger,«: »for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet«.</p>
<p>§ 4 a. Tilladelse til at nedlægge rørledninger omfattet af § 4, stk. 1, der må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Hvis energi-, forsynings- og klimaministeren anser det for nødvendigt, skal offentligheden høres om vurderingen af virkningerne på lokaliteten, inden tilladelsen meddeles.</p> <p><i>Stk. 1-5. ---</i></p>	<p>6. I § 4 a, stk. 1, ændres »må antages at kunne påvirke internationale naturbeskyttelsesområder« til: »kan påvirke internationale naturbeskyttelsesområders integritet«.</p>

UDKAST

<p>§ 4 d. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 4 a, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for at kunne foretage vurderinger efter § 4 a, stk. 1, vilkår ved meddelelse af tilladelse efter §§ 3 a-4 a, kompensationsforanstaltninger vedrørende naturbeskyttelse samt om påbud.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af §§ 3 a-4 c, skal indhentes en udtalelse fra miljø- og fødevareministeren eller en styrelse, som miljø- og fødevareministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1.</p>	<p>7. I § 4 d, stk. 1, indsættes efter »tilladelse efter«: »§ 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, og«.</p> <p>8. I § 4 d, stk. 2, indsættes efter »i medfør af«: »§ 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, og«.</p> <p>9. I § 4 d, stk. 3, ændres »sagsbehandling vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e«: til: »sagsbehandling, herunder tilsyn, vedrørende §§ 2 a og 3 a-4 c«.</p>
<p>§ 4 e. Tilsyn med anlæg som nævnt i § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, føres af energi-, forsynings- og klimaministeren. Ministeren kan fastsætte regler om tilsynets udøvelse.</p>	<p>10. I § 4 e, 1. pkt., indsættes efter »Tilsyn med«: »tilladelse efter § 2, stk. 1, 1. pkt. og § 2 a, samt tilsyn med«</p>
<p>§ 6. For anlæg og sikkerhedszoner, jf. § 3, stk. 1, som befinder sig på eller er oprettet inden for den</p>	<p>11. I § 6, stk. 1, indsættes efter »§ 2«: », § 2 a«.</p>

UDKAST

<p>grønlandske del af kontinentalsoklen, gælder den for Grønland i øvrigt gældende ret. Grønlands selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4 g, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	
<p>§ 6 a. ---</p> <p><i>Stk. 2-8. ---</i></p>	<p>12. I § 6 a indsættes som <i>stk. 9</i>: »Stk. 2, 3 og 5 finder kun anvendelse, hvis de i stk. 1 angivne afgørelser tillige er omfattet af § 4 a.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019, som senest ændret ved lov nr. 2389 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 28 a. Tilladelser og godkendelser efter denne lov vedrørende projekter på havområdet, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren anser det for nødvendigt, skal vurderingen af virkningerne på lokaliteten indgå i det materiale, der gøres til genstand</p>	<p>1. I § 28 a, stk. 1, ændres »må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder«: til: »kan påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområders integritet«.</p>

UDKAST

<p>for høring af offentlighed, myndigheder og organisationer.</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	
	<p>2. Efter § 28 d indsættes:</p> <p>»§ 28 e. I tilladelser eller godkendelser efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 3 kan der fastsættes miljømæssige betingelser og vilkår for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger.«</p>
<p>§ 32 a. ---</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal ligeledes fremsende afviklingsplaner, for så vidt angår anlæg fra Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.</p> <p><i>Stk. 6-7. ---</i></p>	<p>3. § 32 a, stk. 5, ophæves. Stk. 6 og 7 bliver stk. 5 og 6.</p>